

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 1/2013

Ryhmäkuvassa Mauritiuksen matkalaiset
taustallaan 752 metrin korkeuteen
kohoava Tamahu-lavaavuori.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

KEVÄTKONSERTTI

HELSINGIN KONSERVATORIO

Ruoholahdenkatu 6, Helsinki

Lauantai 4.5.2013 klo 18:00

Kuoroa johtaa HENRIK LAMBERG

Ennakkovaraukset: www.klubinkuoro.fi/konsertit, Helsingin Suomalainen Klubi
puh. (09) 586 8830, klubimestari@klubi.fi ja kuoron jäsenet.

Kannatusmaksu kuoron toiminnan tukemiseksi 20 €/hlö.

TERVETULOA!

Sisältö

Sisältö 1/2013

- 4.....Puheenjohtajalta..... Johannes Koroma
6.....Toiminnanjohtajalta..... Raimo Ilveskero
7.....Päätoimittajalta Leif Eklöf
8.....Kantapöydässä Pöytäläinen
10.....Myhäilevä Mauritius Ari Valjakka
16.....Meri piti omansa..... Ari Valjakka
20.....Klubin järjestyssäännöt..... Elias Irola
23.....Suomalaisen musiikin juhlaa..... Timo Kivi-Koskinen
27.....Jänisjahti..... Pertti Hyvärinen
28.....Kirjaston kuulumisia..... Ilmari Ojala
30.....Venäjän idea Yrjö Larmola
36.....Kutsuvierasilta..... Yrjö Larmola
37.....Gourmet-ilta Veikko Hannula
38.....Fasaanijahti Tuukka Toivonen
40.....Kirjailta..... Jyrki Vesikansa
42.....Energian ilta..... Yrjö Larmola
44.....Tutkimuksen rahoitus Suomessa Reijo Vihko ja Jarmo Laine
45.....Klubi-ilta..... Leif Nordin
48.....Uusien jäsenten vastaanotto Kuvat Elias Irola
50.....YT-klubien kaisamestaruus Joni Ahola
51.....Klubin toimikunnat 2013 Inkeri Lohivesi
52.....Klubin kuva-arkisto Elias Irola
54.....Skruuvissa tapahtuu..... Pellervo Erkkilä ja Kari Pylkkänen
56.....120 vuotta biljardia Klubilla Veikko Hannula

Helsingin Suomalainen Klubi-lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)

Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki

puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Leif Eklöf

Graafikko: Yrjö Klippi

Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat

Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

Historiattomat ikäluokat

Johannes Koroma

Olin muutama viikko sitten puhumassa Historian päivillä Lahdessa. Otsikon Täällä Pohjantähden alla ohjelmaa riitti kolmen päivän ajaksi jopa useisiin rinnakkaisiin paneelikeskusteluihin. Innostavinta oli havaita, että liki tuhatlukuinen kuulijakunta oli historiasta kiinnostuneita tavallisia kansalaisia eikä suinkaan alan erityistuntijoita. Ikäjakautuma vastasi suunnilleen oman klubimme jäsenistöä.

■ ■ Palatessani tästä tilaisuudesta tapasin nuorehkon toimittajan, jolle kerroin omasta puheenvuorostani Idänkaupan taloudellisesta merkityksestä Suomelle. Hetken kuunneltuaan, hän kysyi mitä se idänkauppa oikein oli.

Kysymys pakotti miettimään, mitä nykyisille sukupolville opetetaan oman maamme historiasta. Samalla yritin muistella, mitä meille 1960-luvulla opetettiin. Mielikuvani on, että silloinkin Suomen historia ohitettiin aika lyhyesti, paitsi tietysti Ruotsin ja Venäjän vallan aika. Itsenäisestä Suomesta puhuttiin lähinnä hallintoelinten kautta puuttumatta juurikaan sotien syihin tai seurauksiin. En ainakaan muista, että esimerkik-

si sotasyällisyyttä tai sotakorvauksia olisi erikseen mitenkään käsitelty. Varmaankin opetuksessa oli paljon eroja opettajien omien valintojen ja arvostusten perusteella.

Ehkäpä selitys oli silloin ajallinen läheisyys noihin tapahtumiin. Mutta sama selitys ei enää kelpaa, kun meitä nuoremmat sukupolvet kysyvät kuka oli Mannerheim tai mikä oli Talvisota. Ei Suomen historiantuntemus tietenkään saa tarkoittaa vain sotimisen historiaa, mutta ei sitä pidä aivan kevyesti ohittaakaan.

Olin toisessakin tilaisuudessa keskustelemassa historiastamme. Talvisotayhdistyksen järjestämässä tilaisuudessa kerrottiin, että Raatteen tien ja Tali-Ihantalan taistelut ovat maailman upseerikoulutuksessa ja sotaoppilaitoksissa eniten käytettyjä esimerkkejä. Yhdistys valmistelee valtiovallan tukemana Talvisodan muistovuotta 2014. Klubimme on tukenut internetpohjaisen, virtuaalisen talvisotamuseon kehittämistä.

Aika usein kuulee puhuttavan nuorista ikäluokista historiattomina. Heidän tietonsa luokitellaan ohueksi pintatiedoksi, joka ei ulotu kovin kauas menneisyyteen. Vaikka yleistämi-

nen onkin vaarallista, rohkenen omakohtaisen vuosikymmenten mittaisen journalistiuran tehneenä liittää pintatiedon osaksi nykyistä mediakäyttämistä.

Ehkäpä tässä on selitys siihen tunnekohuun, jonka on synnyttänyt televisiossa talvella esitetty ohjelmasarja Suomesta Ruotsin vallan alaisuudessa. Se on haluttu tulkita osaksi Suomenruotsalaista indoktrinaatiota. Juuri ohuesta historian tunteuksesta johtuneeksi, että ohjelma koetaan provokaationa ja unohetaan kokonaan sen pohjalla oleva historialliset tosiasiat.

Perinteiset sanomalehdet, televisiokin, joutuvat entistä kovemmin kamppailemaan lukijoista ja katsojista. Se näkyy ”uutisten sietämättömänä kevytenä”, jossa lukijan/katsojan ajasta kilpaillaan sykkähtävillä, hätkähdyttävillä ja koskettavilla aiheilla ja yksityiskohdilla. Tiedon vastaanottajat niin lehdistä kuin televisiossa kyllästyvät hetkessä ja ”vaihtavat kanavaa”, ellei tunnepitoinen ote säily. Koulu ja media eivät tarjoa entiseen tapaan syventävää tietoa, mutta uuden sosiaalisen median nopeat, iskevät ja epäluotettavat tietotoimistot houkuttavat sitäkin enemmän.

Slow food tuotiin tarjolle

pikaruuan vastikkeena. Samalla tavalla jotkut mediat pyrkivät nyt tarjoamaan hitaita juttuja. Se on yritys tavoittaa sellaisia lukijoita, jotka jaksavat pysyä saman aiheen äärellä pitempään kuin 30 riviä.

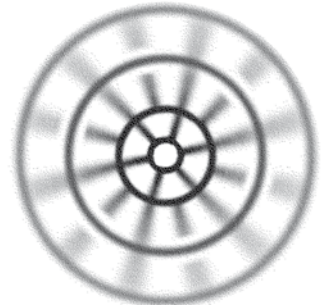
Myös oman klubimme keskeinen tarkoitus on tarjota jäsenille näitä hitaita juttuja. Tarjolla on ohjelmia, joissa kuullaan asiantuntijoita ja keskustellaan ajankohtaisista aiheista. Siihen tarjoutuu tilaisuus esimerkiksi ministerilounailla ja moniteemaisissa klubi-illoissa. Onkin ollut innostavaa havaita, että sekä ministerilounailla että esimerkiksi kuluva talven historian, talouspolitiikan, sotilaspolitiikan ja kirjallisuuden illat ovat innostaneet klubiveljiä aktiivisesti osallistumaan keskusteluun näistä teemoista. Innostavaa se on erityisesti siksi, että puheenvuoroista on käynyt ilmi puhujien syvä oma tietämys ja myös tietoon perustuva omakohtainen näkemys näistä asioista. Olemme saaneet tilaisuuksien alustajilta kiitosta sekä runsaasta osallistumisesta että kiinnostavista ja asiantuntevista puheenvuoroista. Korkea laatu kannustaa ohjelmanjärjestäjiä ylittämään itsensä.

Kun helmikuussa kutsuim-

me syksyn aikana liittyneet uudet jäsenet tutustumaan klubin tarjontaan, oli mahdollisuus kysyä heiltä liittymisen perusteita. Useimmiten sellaiseksi mainittiin juuri klubin tarjoama ohjelma, joka tarjoaa mahdollisuuden seurata laveasti yhteiskunnallisia aiheita. Tutustumistilaisuuden päätteeksi pidetty klubi-ilta ja EVA:n johtajan Matti Apusen esitys vastasi juuri tällaista odotusta. Apusen provokatorinen otsikko, suomalaisten suuresta innosta Oman elämänsä ulkoistamiseen – vastuun siirtäminen viranomaisille, lainsäätäjille ja moraalivartijoille herätti kuulijat pohtimaan ja reagoimaan.

(Apusen puheenvuorosta on selostus toisaalla tässä lehdessä.)

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Raimo Ilveskero

Vuonna 2012 klubin 136. toimintavuonna järjestettiin 136 ohjelmatilaisuutta, joissa oli lähes 7000 osallistujaa. Tämän lisäksi harrastuspiirin toiminta oli erittäin aktiivista.

■ ■ Kuluva vuosi on alkanut tuossa samassa hyvässä tahdissa. Klubi-illat ja seniorilounaat ovat houkutelleet runsain joukoin kuulijoita. Merkkipäiväiltä juhlistettiin arvokkain menoin pyöreitä vuosia täyttäneitä klubiveljiä. Uusien jäsenten illassa huomattava osa uusista jäsenistä oli tullut kuulemaan perusasioita Klubin toiminnasta. Tarjonnastamme sekä uudet että pitkäaikaisemmat jäsenemme löytänevät itselleen sopivia pontimia osallistumiselleen.

Järjestyssäännöt

Johtokunta hyväksyi tammi-kuun kokouksessaan uusitut

järjestyssäännöt, joista toisaalla lehdessä enemmän. Tehtävän saanut työryhmä ajantasaisti ja täsmensi aiempien sääntöjen tekstejä. Kun samaan suomalaiseen aatteelliseen arvopohjaan sitoutuneet klubiveljet ovat Klubin käyttäjinä, niin pykälävii-dakko on tarpeeton ja toimimisen kulttuuri siirtyy tarvittaessa 'isältä pojalle'.

Klubin talous

Kevätkokouksessa käsitelty viime vuoden tilinpäätös viesti Klubin talouden kehittyneen suotuisasti, kun mitään suurempaa investointia ei ollut. Tämä vuoden suunnitelma on edelleen vakiinnuttaa taloutta siten, että odotettavissa olevien peruskorjauksien rahoitusedellytykset vahvistuvat.

Jäsenmaksujen täsmällinen suorittaminen on ilokseni parantunut viime vuodesta, vaikkakaan ei ole vielä täydellistä. Kaikki talomme tilat ovat joko omassa käytössämme tai vuokrattuina. Ravintola tekee hieman kitkaisessa markkinatilanteessa uuteraa työtä myyntinsä kehittämiseksi. Siinä me jäsenet voimme olla tukena omien tai yrityksiemme tilaisuuksien järjestämisessä Klubilla.

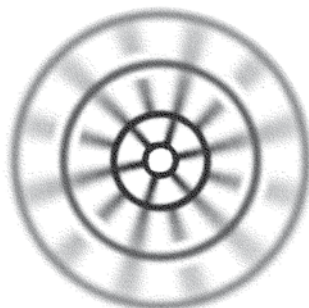
Matala korkotaso on antanut mahdollisuuden lainojemme hieman suunniteltua nopeampaan lyhentämiseen.

Yläkellari

Yläkellarin viihtyvyyden ja palvelujen kohentamiseksi olemme hankkineet klubiveljien käyttöön kahvikoneen. Kahvikone valmistaa yksittäiskupin espresso tai normaalikupin valitua kahvisekoitusta. Käyttö on yksinkertaista annetun ohjeen mukaan ja kupin hinta on omakustannushintamme. Maksu suoritetaan käytön mukaan lip-paaseen. Nautinnollisia kahvihetkiä.

Tervetuloa mukaan kevään ohjelmiin ja harrastuksiin.

Raimo Ilveskero

TIEDOTUS UUDISTUU

Leif Eklöf

Klubilehtemme painatuksessa on pidetty tarjouskierros. Kierroksen ratkettua asiasta tiedotetaan erikseen netissä Lehti ilmestyy edelleen neljä kertaa vuodessa. Lehtien lisäksi postitetaan kerran vuodessa elokuussa ennen Klubin aukeamista kirje, jossa kerrotaan viimeisimmät uutiset loppuvuoden ohjelmasta. Kunkin lehden välissä on lisäksi ohjelmaliite, jossa kerrotaan tulevista tapahtumista.

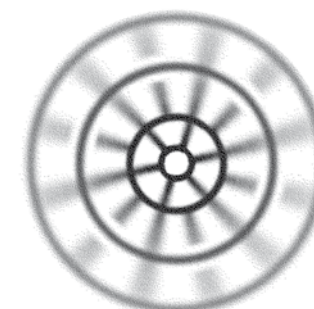
■ ■ Netissä olevia jäsenkirjeitä ja viikkokirjeitä kannattaa seurata, koska ohjelmaan tulee väistämättä lisäyksiä ja muutoksia. Muistathan, että tilaisuuksiin kannattaa ilmoittautua ajoissa.

Klubin nettisivuja uudistetaan. Niillä on uusi ulkonäkö, jonka uskotaan palvelevan lukijoita entistä paremmin. Merkittävin uudistus on se, että ku-

kin toimikunta ja harrastejaosto hoitaa itse tietojensa ylläpidon. Toimikunnat ovat valinneet keskuudestaan vastuuhenkilöt hoitamaan päivitykset. Nämä henkilöt kerrotaan netin viikkokirjeissä heti kun toimikunnat ovat valinnat tehneet. Hyvää esimerkkiä ovat näyttäneet esimerkiksi Klubimme Kuoro ja biljardiharrastajat, jotka ovat osansa hoitaneet jo pitemmän aikaa.

Tässä lehdessä kerrotaan matkailujaostomme järjestämästä Mauritiuksen matkasta. Tämä matka todistaa jälleen sen, että klubilaiset matkustavat mielellään tutussa ja turvallisesa seurassa. myös harrastuspiirit matkustavat ahkerasti. Tästä esimerkkinä skruuvarimme ja sikarimiehemme.

Leif Eklöf

Klubin jäsenille alennuksia kirjoista Otavan kirjoista alennus 30 prosenttia WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 prosenttia.

Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Otavan kirjakaupan osoite on Uudenmaankatu 10 ja se on avoinna arkipäivisin maanantaista perjantaihin kello 10 - 18. Lauantaisin ja sunnuntaisin kirjakauppa on suljettu.

Alennus ei koske oppikirjoja.

WSOY:n kirjakauppa on Bulevardi 12. Bulevardin myymälä on avoinna maanantaista perjantaihin klo 10 - 18 ja lauantaisin klo 10 - 15.

Tammen kirjakaupan osoite on Korkeavuorenkatu 37. Tammen myymälä on avoinna tiistaista perjantaihin klo 10-18. ja lauantaisin 11- 15.

Alennuksen saa normaali-hintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Se ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnierin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvoteoksia.

Kantapöydässä

Kiven silmästä

AIKA rientää. Taivallamme taas päivään päin ja kevättä kohti. Valtiopäivätkin ovat kokoon-tuneet kevätistuntokaudelle ja media tulvii poliittista debattia EU:sta ja muusta.

- Tulee mieleen se entinen palokunnan päällikkö, joka myöhästyi palopaikalta. Vapaa-ehdot olivat jo sammuttaneet palon. Päällikkö katsoi jälkiä ja tokaisi: ”Väärin sammutettu!” Nyt on vähän samanlainen tilanne EU:n kohdalla. Perussuomalaisen päällikkö Timo Soini vaatii, että Suomen täytyy purkaa EU:n perussopimus ja järjestää siitä kansanäänestys.

- Siitähän äänestettiin jo 1994.

- Joopa joo, mutta Soinin mielestä väärin.

- Huomenna tulee täysistuntoon hallituksen turvallisuuspoliittinen selonteko. Siitä voi tulla vilkas mielipiteiden vaihto.

- Ennakkomielipiteet ovat niin vahvat, ettei niitä enää vaihdeta.

- KUUNTELIN tasavallan presidentin puhetta Maanpuolustuskurssiyhdistyksen kokouksessa. Siinä oli selkeä sävel: maanpuolustuksemme rakentuu neljälle peruskivelle, jotka ovat yleinen asevelvollisuus, hyvin koulutettu reservi, koko maan puolustaminen ja ajanmukainen aseistus. Tuskinpa hallituksen

selonteko poikkeaa paljon siitä.

- Eduskunnassa tullaan moittimaan hallitusta puolustusvoimien määrärahojen leikkaamisesta.

- Monet pelkäävät, että Natoon hiivitaan pohjoismaiden kautta.

- Mitä pahaa siinä olisi?

- Nato on monille Iso Mörkö.

- Mörköjä on lähempänäkin.

- Mainitsemassani kokouksessa kuulijoilla oli mahdollisuus tehdä puhujalle kysymyksiä. Minullakin oli mielessä yksi kysymys, mutta vaikenin.

- Mikä se oli?

- Kun puhutaan turvallisuuspolitiikasta, siihen lähes aina liittyy hokema, että meillä ei ole uhkia.

- Onko meillä?

- Katso kartasta itärajamme vaihteluja! Jokaisen rajaa muutaneen rauhansopimuksen edellä on ollut sota. Minä olen karjalaisena evakkona joutunut lähtemään kodistani kahdesti. Tsaarit ja generalissimukset vaihtuvat, mutta halu valtakunnan laajentamiseen pysyy.

- Mikset kysynyt?

- Kohteliaisuudesta korkeaa puhujavierasta kohtaan. En halunnut saattaa häntä vaikeaan vastaustilanteeseen lähes tuhaten kuulijan edessä.

- Puolustusmenoista tinkiminen on kohtalokas asia. Toisen kohtalokas on koulutusmenojen supistaminen. Koulutus on pienen kansan ainoa voima

kilpailussa suurten kanssa.

- Totta puhut. Koulutuksella luodaan tulevaisuutta ja maanpuolustuksella turvataan sitä.

Niihin täytyy löytää varat vaikka kiven silmästä.

- MEILLÄ OLIVAT juhlalliset syntymäpäiväillalliset myöhemmän aikuisiän tasakymmeniä täyttäneille klubiveljillemme. Sali oli täynnä juhlapukuisia hieman jo harmaantuneita herroja. Se oli seniori-ilta parhaimmillaan.

- Antoisia ovat arkisemmat seniorilounaatkin. Kalkkiskoplasta alkanut kerho on kasvanut Juhani Juntusen ja Pekka Mannion vetämänä. Ohjelmassa on lounasesitelmää ja aamujumppia. Veljet suostuvat ikääntymään mutta eivät vanhenemaan.

- KESKUSTAN Nuorisosäätiön puheenjohtaja pudotettiin käräjäoikeuden päätöksellä löysästä köydestä kovalle maan kamaralle. Tuli ”ehtoollista”. Puolueen puheenjohtaja sen sijaan armahti hänet, ojensi pehmeän tyynyn pyllylle ja kutsui takaisin pelijoukkueeseen.

- Entisenä jääkiekkotoumarina olisin rangaissut häntä sääntöjen vastaisesta pelaami-

sesta muutamalla jäähyllä.

- Löystynyt maan tapa on vesittänyt sääntöjä ja taisi hämätä puheenjohtajaakin. Hänen lausuntonsa voi joku tulkita oikeuden päätöksen väheksymiseksi. Toivottavasti kukaan ei ymmärrä sitä rohkaisuksi mennä tekemään samoin. Yksinkertainen yllytetty voisi tulla rangaistuksi kaksinkertaisella hyllytyksellä.

- JOKO OLETTE tottuneet Hesarin tabloidiin?

- Vähitellen. Ovathan ne läpyskät keveät levitellä aamulla vuoteessa.

- Sisältökkin tuntuu keveämmältä, vaikka toimitus vakuuttaa sitä olevan yhtä paljon kuin ennen. Minusta se on liukunut muutaman piirun iltapäivälehtiin päin. Arvovaltaa on huvennut.

- Ei ole sentään erehtynyt samaan kuin 100-vuotias Ylioppilaslehti, joka juhli ulostamalla housuihin bussissa. Tyttöressukat ymmärsivät ulkoistamisen väärin.

- Onkohan yhä voimassa uskomus, että mitä ylioppilaat tänään, sitä kansa huomenna?

- Eipä hätäillä Hesarin tulevaisuudesta, vaan totutellaan. Ensimmäinen päivä on pahin hirressäkin, sanovat asian kokeneet.

- Ja ensimmäinen värssy

virressä, kröhom, kunnes ääni selkiää.

- Eduskunnassa äänet selkisivät pienen yskinnän jälkeen entisten puhemiesten voitoksi.

- Ääni selkisi perussuomalaistenkin ryhmässä. Sen jäsenten yskä parani, kun Soini rykäisi.

- Hesarista vielä: Se on syntynyt kahdesti, ensin Päivälehtenä jo vuonna 1889...

- Samana vuonna kuin - Hitler ja jääkärilegenda Aarne Sihvo...

- ... ja minun isäni, hakka-peliittasuvun kymmenes sukupolvi.

- Päivälehti lakkautettiin sortovuosina, mutta se syntyi uudelleen 1904 uudella nimellä.

- Tätä Suomeakin on yritetty lakkauttaa samalta suunnalta, mutta se elää yhä.

- Se jopa avustaa lähialueyhdistyöllä ahdistajaansa - mikä on tosi toveruutta.

- OLETTEHAN lukeneet viime lehdestämme puheenjohtajan katsauksen Klubimme toiminnasta? Ellette vielä ole, tehkäpä se! Klubi tulee läheisemmäksi.

- Luen lehden aina ja olen saanut todeta, että meillä on runsaasti toimintaa ja kommentosillallamme kapteeni, joka tuntee meren sekä laivansa.

- Klubimme tuntemisesta –

oletteko käyneet Klubin vuonna 2000 perustaman Suomen Kansan Sähköisen Muistin sivustoilla? Siellä on aarteita: oman tuotannon tuloksina ainoalaatuiset sivustot kolmesta suurmiehestämme Mannerheimista, Sibeliuksesta ja Arvo Ylpöstä. Lisäksi siellä on muiden valmistamia tietokantoja mm. talvi- ja jatkosodasta, sotavangeista ja rajan taakse jääneistä karjalaisista sankarivainajista.

- SKSM on jo tähän mennessä saanut aikaan kunnioitettavia tuloksia ja lisää on tulossa. Ne avaavat ikkunoita kansainvälisyyteenkin, sillä esimerkiksi Mannerheim-sivusto on kuudella ja Sibelius-sivusto viidellä kielellä.

- PIENI TARINA arkkiaatri Ylpöstä. Hänet oli 90-vuotiaana kutsuttu Intiaan maailman lastenlääkärijärjestön konferenssiin kunniapuheenjohtajaksi. Hän meni rautatieasemalle hankkimaan lippua.

- Onko sinne suora junayhteys Moskovan kautta?

- Ei ole.

- Oli se vielä kun viimeksi kävin siellä.

- Milloin se oli?

- Vuonna 1912.

Pöytäläinen

Aurinkoa, merta ja hymyä

Myhäilevä Mauritius

Shandrani resort&span pääuima-allas oli erityisesti lasten ja nuorten suosiossa. Taustalla buffet-ravintolarakennus.

Matka Suomesta vie 15 tuntia, josta 11 yhtämittaista koneessa istumista. Sen rasituksen korvaa kilpaileviin lomakohteisiin verrattuna aidompi luonto ja ihmiset, olemisen turvallinen pehmeys.

Mauritius tarjoaa mahdollisuudet monipuoliseen lomailuun. Ainoa kielletty asia on nudismi. Saari on eurooppalaisten suosiossa lämpimän ilmastonsa, lauhkean meren, trooppisen luonnon sekä ystävällisen kansan ansiosta. Iskulauseella sun- sea- smile (aurinko, meri ja hymy) turisteille myydään 330 km pituisen rantaviivan kristallinkirkkaita vesiä ja hiekkarantojen laguuneita.

■ ■ Tulivuoripurkausten miljoonia vuosia sitten merestä nostama saari on maantieteellisesti strategisen asemansa vuoksi ollut tuhannen vuoden ajan tärkeä välisatama Euroopan ja Intian välillä. Nykyään saari kilpailee Dubain kanssa myös Euroopan ja Australian välisen lentoliikenteen välilaskupaikasta.

Saarelle matkataan pääasiassa Air Mauritiuksen/Air Francen 30 viikottaisilla lennoilla Pariisista ja Lontoosta. Matka Suomesta vie 15 tuntia, josta 11 yhtämittaista koneessa istumista. Sen rasituksen korvaa kilpaileviin lomakohteisiin verrattuna aidompi luonto ja ihmiset, olemisen turvallinen pehmeys.

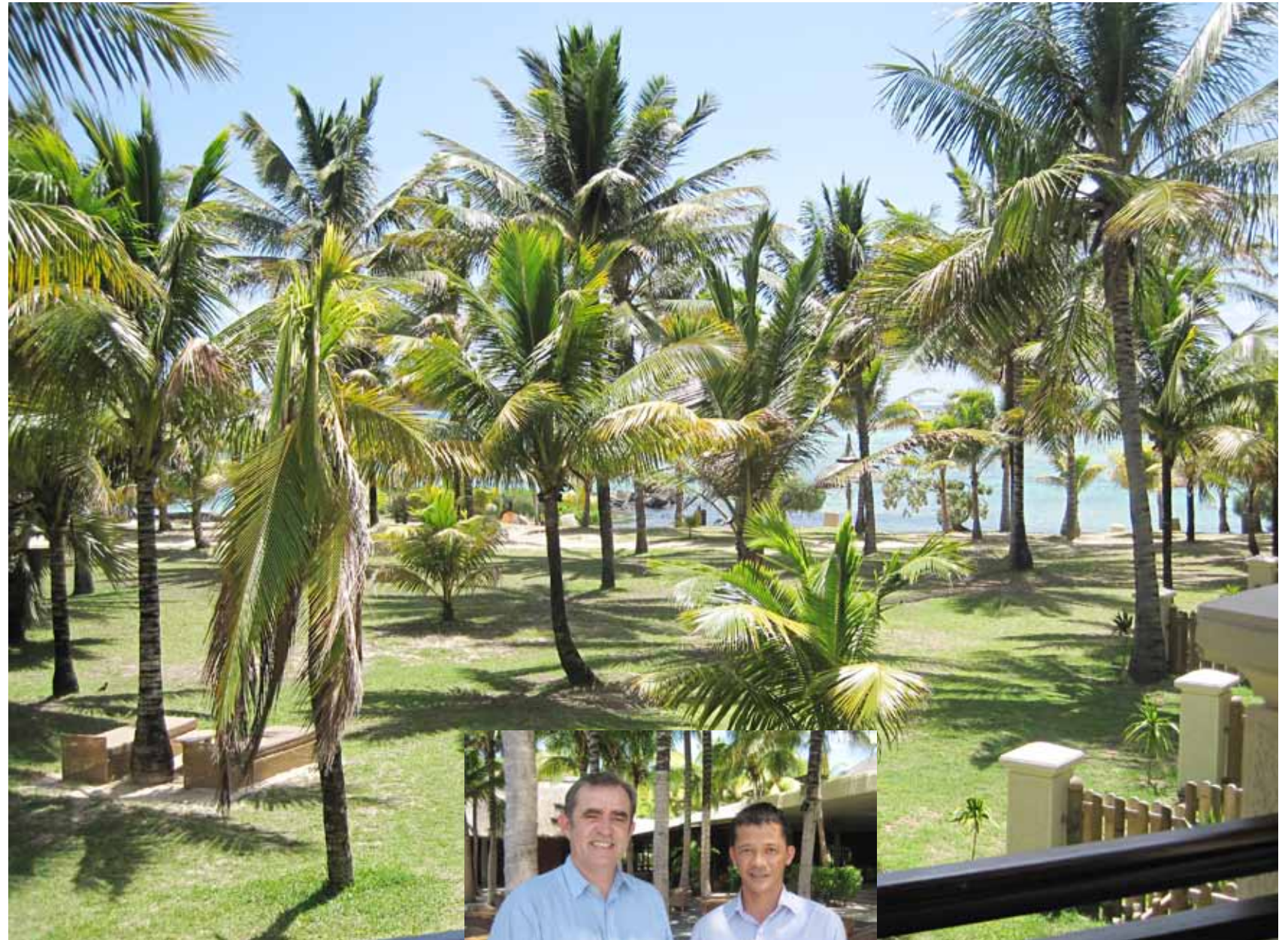
Hindujen määräävä rooli saaren politiikassa ja taloudessa (saarta johtaa kolmen perheen triumfi) selittyy siirtomaahistorialla. Ranskalaisten ja brittien hallitessa 1800-luvulla Madagaskaria sinne tuotiin puoli miljoonaa intialaista maatalojen työvoimaksi. Englantilaiset os-

tivat orjat vapaiksi saaren maanviljelijöiltä kahdella miljoonalla punnalla v. 1835. Valtaosa heistä, 300 000 intialaista, jäi asumaan saarelle. Tänäpäin heidän jälkeläisensä muodostavat suurimman väestöryhmän johtaen sekä maan politiikkaa että elinkeinoelämää. Voi kysyä, mitä olisi tapahtunut Pohjois-Amerikassa, jos sen orjakysymys olisi 30-vuotta myöhemmin ratkaistu aseiden asemasta rahalla.

Viiden tähden palvelutaso

Shandrani, yksi Beachcomber ketjun yhdeksästä hotellista saarella, sijaitsee 50 hehtaarin niemellä Mauritiuksen kaakkoiskulmassa. Kolme kilometriä rantaviivaa ja hotellin monipuoliset palvelut luovat asukkaille viiden tähden hotellin tasoa vastaavan vartioitun kokonaisuuden. Erityyppiset uima-altaat, viisi ravintolaa, golf-kenttä, tennis, vesiturheilumahdollisuudet, kuntokeskukset saunoineen ja hellyttelypalveluineen sekä 50 m2 huoneet parvekkeineen (yli 300 kpl, joista 30 perhehuonetta) jne. Jos aika tulee pitkäksi, alueelta voi tehdä autoretkiä kalastamaan, golfaamaan (9 kenttää) tai vaikkapa rommitaalle. Saaren maantieteeseen pääsee halutessaan tutustumaan myös helikopterin horisontista.

Lomalaisille pyritään myymään ”täyshoitopaketteja”, johon kuuluu huonepalvelun ohella ateriat sekä juomat. Ranska-

Kolmen huoneiston taloja ympäröivät runsaat istutukset, joista huolehtii hotellin yli 500-hengen vahvuinen henkilöstö. Taustalla Intian valtameri.

Beachcomber hotelliketjun 5 000 hengen työtä johtaa Jean Louis Pismont (vas) kiertämällä päivittäin apulaisensa Stevensin kanssa työkenttäänsä. Suomessa Pismont käy vähintään joka toinen vuosi.

”Tärkeintä lomahotellialalla onnistumiselle on asenne työhön , asiakkaiden tarpeiden todellinen huomioiminen.”

Hotellin laguunin rantaan parkkeerattu katamariinirivistö on kanoottien ja polkuveneiden ohella omatoimisten vesilläliikkujien käytettävissä.

laisen shampanjaan vapaa tarjontu rajautuu 12.00-23.30 väliseen aikaan. Sen ulkopuolella maksettomia kuplivia janoavan on tyydyttävä kuohuviiniin.

Kotiväki johtajan jaksamisen salaisuus

Beachcomber hotellien johtaja Jean Louis Pismont aloitti työuransa kokkina yli 30 vuotta sitten Ranskassa. Sen jälkeen hän on työskennellyt alalla Englannissa , Abu Dhabissa ,Turkissa

ja Casablancassa sekä viimeiset 18 vuotta Mauritiuksella.

”Tärkeintä lomahotellialalla onnistumiselle on asenne työhön , asiakkaiden tarpeiden todellinen huomioiminen. Vasta toisella sijalla tulee tieto, jota voi lisätä koulutuksella. Vaimon rooli on ollut onnistumiselleni tällä kiihkeällä ja ennalta arvaamattomalla alalla ehdottoman tärkeä. Jos yhteistyö kotona ei pelaa, ei työstäkään nauti ja asiakas huomaa sen, ” on Pismontin

näkemyks .

Shandarin kohderyhmiä ovat kuherruskuukauttaan viettävät nuoret parit, yritysten palkkiomatkalaiset (80- 1000 hengen vastaanottoja) ja erityisesti lapsiperheet, joille hotelli on varannut runsaasti kapasiteettia hoitajia ja lastentarhaa myöten.

Saari elää matkailusta

Kokonaisuutena Beachcomber - hotellien 2000 huoneen kapa-

Lapsista pidetään täällä hyvää huolta, mutta sadut kerron itse perheemme ainokaiselle”, vakuuttaa lontoolainen Patrick, 59, lukiessaan uima-altaalla kuvakirjaa 2-vuotiaalle P.J:ksi kutsumalleen pojalle.

siteetti ja 5000 työntekijän henkilöstö muodostaa merkittävän osan Mauritiuksen kasvavaa vapaa-ajan toimintaa. Asiakskunnasta suomalaisten määrä on vajaat 4 000 kävijää ja kasvussa. Suurimmat ryhmät ovat englantilaiset, saksalaiset, ranskalaiset ja etelä- afrikkalaiset. Kaikkiaan turistien määrä nousee 950 000:een vuodessa työllistäen kaikkiaan 100 000 saarelaista. Välillisesti jo kolmasosa koko Mauritiuksen kansalaisista

elää turismista.

Suomalaisen Klubin 19 hengen ryhmämatkan johtajana tammikuussa toimi Olli Koskimies. Matkan vastaava järjestäjä Select Collection. www.beachcomber-hotels.com

Ari Valjakka

Kihara tukka ja ebony-iho on tunnusomaista saaren alkuperäisasukkaille. Isukin kainalosta on hyvä hakea turvaa, kun kamera pyrkii tallentamaan Mikki- Hiirikampausta.

Mauritius on Afrikan itärannikosta 2000 km päässä sijaitseva 65km x 45 km suuruinen saari Intian valtameressä.

Portugalilaisten 1500-luvulla ja sen jälkeen hollantilaisten, ranskalaisten ja englantilaisten hallitsema saari itsenäistyi v.1968 ja julistautui tasavallaksi v. 1992.

1,2 milj. asukasta, hindu- kreoli- kiinalais- muslimi- ja eurooppalaiskulttuurien ja uskontojen sulatusuuni. Kielet kreoli, ranska, englantia.

Yli puolet asukkaista hinduja, joka hallituksen suurin puolue. Presidentti ja pääministeri valitaan hindujen edustajista

Tärkeimmät elinkeinot turismi, tekstiilit, sokeriruokotuotteet sekä palvelut. Keskiansio 7000 e/v, joka verovapaa 3000 euroon asti. Lukutaito 83%.

Meri piti omansa

Kolmen tunnin merelle ajon jälkeen nappasi. Tietenkin juuri silloin, kun olin haukannut ensimmäisen palan eväslaukun kerrosvoileivästä. Veden pinta pärskähti 150 metrin päässä veneemme perässä. Miekkakala (Blue Marlin) oli iskenyt valtavat leukansa koukkuihin, joista se nyt yritti irti.

■ ■ Olimme autoilleet varhain aamulla 50 km matkan Mauritiuksen hotellistamme saaren lounaiskulmaan Tamarinin Mustan joen kalastuskeskukseen. Sieltä Moana 2:n kippari Berty apulaisensa kanssa ohjasi 12 metrisen veneemme leikkivien delfiini-parvien keskeltä avomerelle. Aurinkoinen aamu ja pieni tuulenvire saattelivat neljää suomalaista miestä (ikähaarukka 13-79 vuotta) Intian valtamerelle.

Kalan iskun varalta työnjakomme oli sovittu ennakkoon. Miehistö oli kiinnittänyt seitsemään siimaan erikokoisia syöttejä houkuttelemaan liikkeillään suurta riistaa peräänsä. Syöteistä suurimmat 40 senttiset houkuttimet olivat miekkakaloille: kalan päätä mukaileva nuppi, josta roikkuvien värikkäiden muovisuikaleiden alla piili kaksi 10 cm teräskoukku.

Jokaisella oli nimetyt onget, joihin oli rynnättävä, jos kala siihen iskisi. Tuhannen fregattilinnun ilmestyminen taivaalle, samalla kun satojen lentokalojen parvet liitivät hopeanhohtoisin siivin vedenpinnassa ,enna-

koivat ison saaliin ilmestymistä maisemiin. Tyyni meri oli vaihtunut avomeren kolmimetrisiksi mainingeiksi, joilla liukuvien syöttien pärskeet näkyivät hyvin veneelle. Syvänmeren kalastus alkaa vasta, kun saalis on iskenyt kiinni ja vetää juoksevan siiman satojen metrien syvyyksiin.

Minulle oli määrätty keskimääräinen vapa, ja sen syö-

Moanan apumies oikoi miekkakalan syötiin muovisia "lonkeroita" ojenukseen. 10-senttiset teräskoukut näkyvät syötiin alapäässä.

tin koukkuihin jätti kävi kiinni. Muut siimat kelattiin salamavauhtia veneeseen. Hyppäsin istumaan keltuoliin, ja valjaani kiinnitettiin teräskoukuilla kelaan. Jälkeenpäin tajusin, ettei minua kiinnitetty mitenkään tuoliin. Jos vapa olisi pullahtanut ulos putkestaan ja jalkani lipsahtaneet tukilaudalta kannelle, olisin vapaan kytkettynä lentänyt perän yli mereen. Satojen metrien pituisen siiman

Hymy palasi vähitellen tappiosta huolimatta kotisatamassa, kuten mukana olleiden "tarinan todistajien" kasvoista voi päätellä. Oikealta Olli Siltari, Alekski Kallio, Moana 2 kapteeni Berty, Aki Kallio, aluksen apumies ja kirjoittaja

Berty arvioi yli 20 vuoden kalastuskokemuksellaan miekkakalan painoksi 700 paunaa eli 300 kiloa.

Tositöimessä 300-kiloisen vonkaleen sisäänvedossa. Vielä viikko kokemuksen jälkeen sekä käsi-selkä- että takapuolilihakset olivat muusina.

toisessa päässä riuhtoi 300 kiloinen Blue Marlin.

Ohjeeni oli antaa kalalle siimaa niin kauan kuin sen juoksu rauhoittuisi. Se tapahtui vajaan 500 metrin päässä ja sisäänve-to veneeseen saattoi alkaa. Vasen käteni oli tiukasti vavassa, oikea kelan nupissa. Kumarrus eteenpäin vavan kärki alhaalla niin pitkälle kuin selkä sieti, sitten ala-asennossa vapautuneen

siimanpätjän salamannopea ke-laus sisään ja sama liike uudel-leen. Kelalle siimaa kertyi puoli metriä kerrallaan tai ei ollen-kaan, kun kala junttasi paikal-leen. Siiman tärinästä ja vavan taipumisesta saattoi päätellä, et-tä kysymyksessä oli suuri otus. Berty arvioi yli 20 vuoden ka-lastuskokemuksellaan miekka-kalan painoksi 700 paunaa eli 300 kiloa. Vastaavan kokoinen

jätti oli noussut merestä samalla alueella v.2008.

Puolen tunnin raatamisen jälkeen aloin olla ventti. Mut-ta kestävä oli, sillä jos vetäjä vaihtuisi, siima löystyisi ja ka-la menisi menojaan. Helputusta toi hieman vilvoittava vesi, jota Berty kaatoi päähäni.

Kolmen vartin taistelun jäl-keen kalan kylki muljahteli muutaman metrin päässä venee-

estä. Valaan kylkeä muistuttava massa hohti teräksenharmaana reilu metri pinnan alla, kun alus otti hieman pakkia suoraan koh-ti saalista.

Vielä pari metriä veneen kyl-keen. Berty kumartui ottamaan varrellisen koukun kannelta ka-laan iskemistä varten. Samassa sekunnin murto-osassa miekka-valas repäisi koukut irti suustaan ja katosi veteen. Apumies hyp-päsi vielä kakkoskannelle tarkis-tamaan olisiko kala jäänyt väsy-neenä pintaan lepäämään. Mutta turhaan, meri oli pitänyt omansa.

Kalastuskeskuksessa Aleks ja kirjoittaja ihailevat alueelta pyydystettyä 500 kilon painoista miekkakala-trophya.

Vetäydyin täysin voimattomana ka-juutan puolelle. Sekä rasituksen että launneen jännityksen patoama hiki purskahti iholle. Kokemus oli kuiten-kin siksi mahtava, etten osannut olla läheskään niin pettynyt kuin kapteeni Berty. Kalan karatessa hän iski kätensä alas ja pakeni etukannelle tupakan mit-taiselle tauolle tasaamaan tunteitaan. Suuttumusta selitti myös se, että 700 euron arvoisen kalan mukana opposi kymmenesosa Bertyn vuosiansiosta.

Tämän kokemuksen jälkeen olen satunnaisena kalamiehenä päätynyt johtopäätökseen, että minulle sopiikin parhaiten "catch and release"- linja.

Kapteenimme Bertyn isän sydän petti yli 20 vuotta sitten kun hänen veneeseensä vedettiin tämä 700 kilon ennatis-miek-kakala.

Klubin järjestysäännöt

Helsingin Suomalaisen Klubin järjestysäännöt on hyväksytty johtokunnan päätöksellä 23.1.2013 ja vahvistettu samalla käyttöönottettaviksi. Asian luonteeseen kuuluu, että järjestysäännöt koskevat kaikkia Klubin tiloja ja sen kaikkea toimintaa.

■ ■ Järjestysäännöt on aikaisemmin julkaistu Klubin jäsenluettelon lopussa, näin ei kuitenkaan ole tehty vuoden 2012 luettelossa, koska järjestysääntöjen havaittiin vaativan ajankuukauttamista mm Klubin uusien tilojen käyttöönottamisen johdosta. Uudet järjestysäännöt ovat luonnollisesti nähtävillä Klubin www-sivuilla.

Järjestysäännöt sisältävät suurelta osin pitkän ajan kuluessa muodostuneita käytäntöjä. Utta ovat mm. yläkellaria koskevat määräykset, joilla nämä tilat on rajattu ravintolan anniskelualueen ulkopuolelle. Utta on myös lausuma, minkä mukaan Klubin tilaisuudet ovat tarkoitettut vain jäsenille, ellei tilaisuuskohtaisesti toisin on todettu. Yhteistoimintaklubien jäsenten vierailuoikeus on kirjattu järjestysääntöihin.

Hyvä ja joustava yhteistyö klubilaisten ja ravintolan välillä on luonnollisesti kaikkien etu. Ajoittaisesta tilanpuutteesta huolimatta joitakin tiloja on kuitenkin haluttu pitää varattuna vain niiden varsinaiseen tarkoitukseen. Niinpä kirjasto on vain jäsenten käytössä. Kirjastoa voi-

daan vain erityistapauksissa toiminnanjohtajan luvalla käyttää Klubin jäsenten ja heidän vieraittensa ruokailutilana. Biljardisaliin ei tarjoilla ruokaa. Yläkellari on myös vain jäsenten käytössä. Erikoisuutena yläkellarissa on tehokkaasti ilmastoitu tila, jossa on lupa tupakoida.

Järjestysäännöissä on vahvistettu toiminnanjohtajalle luonnostaan kuuluva mandaatti antaa olohuoneessa, biljardisalissa ja yläkellarissa näkyvillä pidettäviä lisäohjeita tilojen käytöstä.

Lähtökohta järjestysääntöjen laatimisessa on, että toiminta ja yhdessäolo täällä tapahtuvat hyvän klubihengen mukaisesti ja veljellisessä hengessä.

Järjestysäännöt koskevat luonteensa mukaan Klubin sääntöihin nähden pienempiä, usein käytännön asioita, mikä ei silti tarkoita, että ne olisi tarkoitettu ainoastaan ohjeellisiksi. Järjestyksen rikkominen voi aiheuttaa poistamisen Klubin tiloista, mistä toimenpiteestä on ilmoitettava johtokunnalle. Sillä on sääntöjen 12 §:n perusteella oikeus kohdistaa rikkojaan säännöissä tarkemmin kerrottuja sanktioita. Hartain toivomus tietysti on, että mihinkään tämänlaatuisiin menettelyihin ei koskaan tulisi aiheutta turvautua.

Elias Iirola

SUOMALAISEN MUSIIKIN JUHLAA

Jean Sibeliuksen syntymästä on kulunut 147 vuotta, Suomalaisen musiikin päivää liputettiin 8.12.2012 toisen kerran ja Suomalaisen Klubin Puhallinorkesterin perustamisesta tuli kuluneeksi 10 vuotta.

Yleisöä ja eturivissä orkesterin perustamissanat lausunut Jouko Liusvaara

Kehkeytyi suunnitelma Iltapäivämatineasta, jossa huomioitaisiin sekä klassinen että kevyt musiikki ja että toteuttajat ovat Puhallinorkesteri sekä Klubin taiteilijajäsenet.

10-vuotias Klubin puhallinorkesteri Paul Jaavamon johtamana.

■ ■ Tässä olivat puitteet Klubin historian ensimmäiselle Iltapäivämatinealle.

Kun vuosi sitten havaitsin, että maassamme ensimmäisen kerran liputettiin Suomalaisen musiikin päivää ja mietin, miten puhallinorkesterin 10-vuotistai-

valta juhlistettaisiin, sain idean, että kyllä kulttuuriklubimme pitää tämä liputuspäivä huomioida ja että siihen voisi yhdistää orkesterin syntymäpäivän.

Koska suomalainen musiikki on muutakin kuin Sibelius, se tietenkin näkyisi matinean oh-

jelmassa. Päivä olisi haasteellinen eli lauantai, kun Itsenäisyyspäivä on edeltävänä torstaina. Sellaisena se tulee myös jatkossa pysymään. (Tänä vuonna se on sunnuntai)

Yhdessä Aarno Cronvallin ja Seppo Hovin kanssa ryh-

dyimme kehittämään ajatusta. Kehkeytyi suunnitelma Iltapäivämatineasta, jossa huomioitaisiin sekä klassinen että kevyt musiikki ja että toteuttajat ovat Puhallinorkesteri sekä Klubin taiteilijajäsenet. Suunnilleen näillä resursseilla ja ravintolamme mainiolla myötävaikutuksella matinea sitten toteutettiin.

Toinen periaate toteutui myös hyvin. Tuvan täysi matinea oli perhetilaisuus, johon myös jäsenten ystävät olivat tervetulleita.

Matinea alkoi tietenkin Väinö Hannikaisen talomme vihkiäisiin säveltämällä marsilla, jonka orkesterille Klubin 135-vuotisjuhliin oli sovittanut Timo Forsström. Toivottavasti klubilaiset ottavat sen omakseen ja joku jopa keksisi kirjoittaa siihen Klubin kulttuurihenkeen sopivat sanat.

Korostettuani avaussanoissa musiikin merkitystä kansalliselle identiteetille ja Suomalaisen musiikin ja Jean Sibeliusen syntymäpäivän tärkeyttä, kuvailin muutamalla sanalla Puhallinorkesterimme 10-vuotishistoriaa. Syntysanat lausui eturivissä istuva, silloinen toiminnanjohtajamme Jouko Liusvaara syyskuussa 2002 seuraavasti: ”Kun Klubilla on jo kuoro, pitää sillä olla myös orkesteri”. Tuumasta toimeen ja lokakuun 16 päivänä pidettiin orkesterin perustava kokous ja ensimmäinen keikka oli jo Klubin pikkujoulu joulukuun 19 päivänä. Puhallinorkesterihan siitä sitten tuli.

Olemme vakiintuneet n. 17 soittajan orkesteriksi, joka voi esiintyä myös pienemmissä kokoonpanoissa ja olemme esiintyneet sekä Klubin että muissa tilaisuuksissa yli 100 kertaa. Meillä on mittava ja alati kasvava nuotisto ja hyvät harjoitus-

olosuhteet. Mottomme on alusta alkaen ollut: ”Orkesterilaisten omaksi ja klubilaisten hyödyksi ja iloksi”.

Aarno Cronvall otti matinean ensimmäisen osan ohjaket käsiinsä asiantuntevalla ja hausalla tavalla ja sai kaikki mukaansa esitellessään Jean Sibeliusen Jääkärimarssin syntyt historian. Marssin tauottua Pertti Virkkunen, Sibeliusen oikeudenomistajien puheenjohtaja, kertoi muutamalla sanalla isoisästään ja erityisesti toi esille juuri löytämänsä pahvilaatikkollisen nuotteja, jotka mestari on kirjoittanut 1940-luvun loppupuoliskolla. Niiden olemassaolo on ollut kaikille ja myös tutkijoille suuri yllätys. Nyt niitä analysoidaan Helsingin Yliopiston tutkijoiden toimesta.

Mervi Myllyojan (viulu) ja Risto Laurialan (piano) loisteliaasti tulkittujen Sibeliusen Romanssin ja Humoresquen jälkeen Sibelius tutkija, dosentti Timo Virtanen piti Sibelius-esitelmän, joka valaisi hyvin mielenkiintoisia piirteitä mestarista ja hänen tuotannostaan.

Kahdella hyvin erilaisella säveltäjäpersoonalla, Oskar Merikanto ja Toivo Kuula jatkettiin.

Risto Lauriala loihty flygelin äärestä aivan uskomattoman moniulotteiset muunnelmat kaikille tutusta Merikannon ”Mä oksalla ylimmällä”. Ilon ja liikutuksen kyynel oli monen

Matinean toinen osio oli kooste suomalaisen kevyen musiikin helmistä, jonka Seppo Hovi juonsi lukuisin nasevin ja myös humoristisin kommentein.

kuulijan silmäkulmassa. Baritonitorvitaiteilija Hannu Sihvonen orkesterin säestyksellä tulkitsi herkästi Romanssin Merikannon vuonna 1898 säveltämästä ensimmäisestä kokonaan suomenkielisestä oopperasta ”Pohjan neiti”.

Henrik Lamberg lauloi Laurialan säestämänä Toivo Kuulan vaikuttavan ”Tuijotin tulehen kauan”. Tuntemattoman säveltäjän ja Einari Taimelan sovittaman ”Parolan marssin”, orkesterin ohjelmistossa alusta alkaen sekä kansanlauluihin perustuvan Teuvo Laineen sovitamasta Rajakarjalaiset sarjasta soitettuna, Salmin tyttö jälkeä ensimmäinen osa päättyi Kuulan Nuijamiesten marssiin.

Miia Makkosen esittelemän runsaan ja suorastaan koristeellisen teetarjoilun jälkeen musiikkineuvos Seppo Hovi kertoi sekä riemukkaita että vakavia tarinoita suomalaisen laulun historiasta otsikolla ”Laulu Suomen soi”. Salissa nauru raikui monet kerrat esimerkiksi Maamme laulun sanojen ääntämisen ja laulun aloitussanan ”Oi” kuvauksen yhteydessä. Tarina päättyi Reino Helismaan sanoihin ”Niin paljon on aihetta lauluun”.

Matinean toinen osio oli kooste suomalaisen kevyen musiikin helmistä, jonka Seppo Hovi juonsi lukuisin nasevin ja myös humoristisin kommentein. Rauno ”Rane” Lehtisen, jonka syntymästä oli 2012 kulunut 80

vuotta, sävellyksillä aloitettiin ja lopetettiin. Leikkisä Kolibri oli Ranen mahtavan uran ensimmäinen levytys ja päätöskappale riehakkaan rempseä Pink Champagne yksi hänen suurista kansainvälisistä hiteistään.

Säkkijärven polkka sai aivan uuden tulkinnan Paul Jaavamon sovituksena viululle, trumpetilille ja pianolle Myllyojan, Hovin ja Jaavamon railakkaasti tulkitsemana. Se oli todellista musiikin ilotulitusta. Taustalla tietenkin Hovin kertoma tositarina, miten polkka aikanaan pelasti Viipurin täydelliseltä tuhoutumiselta.

Sotien ja niiden jälkeisen viihdemusiikin jättiläinen, Toivo ”Topi” Kärki oli mukana kolmella täysin erilaisella sävellyksellä: Kaunis ja rauhaista Neljän tuulen tiellä, tumpettisolistina Paul Jaavamo, hulvattoman hauska Lentävä kalakukko Vesa Nuotion hersyvällä huumorilla tulkitsemana ja myös aikuisia naurattava Tiku ja Taku Nuotion ja Lambergin leikkisänä esityksenä.

90 vuotta täyttäneen Erik Lindströmin tuotannosta poimittiin kepeä Pikku Midineti valssi. Usko Kempin, jonka syntymän satavuotiskonsertista orkesterimme konserttitanssiaisperinne sai alkunsa, sävellyksistä valikoitui Kilpisjärven mahtava saarna, sielukkaana solistina Eero Sinikannel. Hauskasti Seppo Hovi juonnossaan yhdisti Jääkärien marssin Libausa ensimmäisen kerran pianolla

esittäneen eversti Palojärven ja Kempin, jonka tytär Inga istui salissa miehensä Lauri Palojärven kanssa..

Sinikannel esitti valloittavan tulkinnan Georg Malmsténin valssista Terveiset ulapalta eikä Unto Monosen iki-ihanaa Satumaa-tangoa mitenkään voitu jättää pois ohjelmasta.

Kuulijoiden raikuvat aplodit ja Johannes Koroman kauniit, sydämestä tulleet kiitossanat kruunasivat tilaisuuden. Isäntänä kiitän kaikkia esiintyjä, ravintolaamme ja monin tuntein eläytyneitä yleisöä.

Iltapäivämatinea oli vahva osoitus Klubin jäsenten musiikin tekemisen innosta ja taidosta, klubilaisten kiinnostuksesta suomalaista musiikkia kohtaan sekä iltapäivän soveltuvuudesta perhe- ja ystävätilaisuuden järjestämiseen. Tulisikohan tästä traditio?

*Timo Kivi-Koskinen
Illan isäntä ja
Puhallinorkesterin
puheenjohtaja*

Kuvat: Jarmo Heinonen

KLUBIN PERINTEINEN JÄNISJAHTI

Sää oli haasteellinen. Helsingin Suomalaisen Klubin jahtimiehet kokoontuivat talvisessa lumisateessa Lohjalla Turun moottoritien varren huoltoasemalle perjantaina 14.12.2012 aamukahdeksan jälkeen. Koolla oli 24 toiveikasta jäniksenmetsästäjää. Aamukahvipöydässä kiersi juttu, että edellisenä vuonna vastaavassa säässä Kytäjän kartanon mailla oli saatu saaliiksi vain raitista ilmaa. Vastaavaa ei aiottu toistaa, eikä toistettu!

■ ■ Klubin metsästysjaoksesta Hannu Vaahtio antoi marssikäskyn ja jahtiseurue ylitti lähtökynnyksen huoltamon pihalta klo 8.45. Maastokelpoimpiin autoihin asettunut seurue suuntasi kohti Suolammin jahtimaita ja metsästysmajaa Nummi-Pusulan kunnan alueelle. Perille päästyämme saimme kirjata isäntäseuran toimineen Leppäkorven Metsästysyhdistyksen vieraskirjaan nimeämme muodollista jahtimaksua vastaan. Kodan keskellä palava tuli lepatti mukavasti - mutta ulkona lumisade ja pieni viima sen kun yltivät.

Edessämme oli jänisjahti passeista kolmen koiran ajaessa. Jahtipäällikkönä toimi isäntäseuran edustaja ja tuore klubiveljemme Terho Salo. Kodan ulkopuolella hän antoi ohjeet niin autokuntien johtajille kuin meille kaikille passipaikoista,

varomääräyksistä ja aikataulusta. Ensimmäistä ajoa varten siirryimme kuudella autolla karttoihin merkityille passipaikoille.

Ei mennyt monta minuuttia kun jo ensimmäinen koira aloitti ajon. Pääosassa jänisjähdistähan ovat aina ajokoirat. Töitä meille passimiehille tekivät Suomen ajokoirat Sara ja Nappi sekä beagle Elli. Minulle oli korvassa VHF-radion kuulokenäpi, mistä kuulin, että Sara oli saanut vainun. Välillä ajo tuli passipaikkaani kohti ja välillä taas loittoni, minkä johdosta pulssikaan ei tahtonut pysyä tasaisena. Sitten, vartin yli yhdentoista, kuului laukaus ja ajohaukunta päättyi. Radio-liikenteestä selvisi, että saalistili oli avattu. Saimme komennon palata kodalle lounastauolle.

Makkaranpaisto sujui jahtijuttujen, ja vähän muidenkin tarinoiden siivittämänä. Kerrattiin menneitä reissuja ja kyseltiin seuraavista. Joku kertoi seuraavana päivänä edessä olevasta peurojen kytisjahdistä, toinen taas kehui maankuulua

jäniskoiraansa. Tulevan vuoden puolella kuului olevan edessä taas fasaanijahti, johon mahtuisi mukaan vain noin puolet siitä määrästä, joka nyt oli jahdissa. ”Joko voi ilmoittautua mukaan?”. Ei oteta vielä, kuului vastaus. Ensikertalaisena klubin jahdissa mukana olevana saattoi jälleen

kerran todeta tämän harrastuksen yhdistävän luonteen, kaikki ovat samalla viivalla ja samanarvoisia.

Iltapäivän jahti alkoi uusilla suunnitelmilla uusissa passipaikoissa. Nyt olivat jänikset niin äkäisellä tuulella, että eivät inahaneetkaan leposijoiltaan. Parin tunnin etsimisen jälkeen, koirien kuitenkin vielä ahkerasti hakiessa, teki jahtipäällikkö päätöksen yhteisen jahtiosuuden päättämistä. Kohta tulisi pimeäkin. Kertasimme päivän kohokohdat, pakkasimme reput ja aseet auton perään ja suuntasimme kohti huoltamoja ja siellä odottavia ei-maastoautoja. Jahtikahvit päälle ja kotiin, hieno päivä!

Kiitos metsän Tapiolle suotuisasta antimesta. Kiitokset myös meidän kaikkien jahdissa mukana olijoiden puolesta kiltaajille Hannu ja Terho onnistuneen ja turvallisen jahdin järjestelyistä.

Pertti Hyvärinen

Kirjastoryhmämme Kaisa-talon kirjastossa

Helsingin yliopiston pääkirjaston Fabianinkadun oven avaaminen yllättää ensiker- talaisen pimeänäkin vuoden- aikana, sillä edessä on valoa ja avaruutta, mahtavia kaaria ja soikiota, avoimet por- taikot kerrosten välillä, nä- kyvyys sivusuunnassa jopa ulkoseinästä ulkoseinään.

■ ■ Avaruuden tuntua lisää oleellisesti rakennuslasin runsa- us, ja talo onkin nimetty vuoden 2012 lasirakenteeksi. Käytössä olevan tilan laajuutta todistavat kolme osoitetta, sillä Fabianin- kadun lisäksi ovat myös Vuori- katu ja Kaisaniemenkatu.

Portaikot kerrosten välillä ovat helppoja nousta ja laskeu- tua – ja jos eivät ole, niin riittä- västi on hissejäkin. Kerroksia on kaikkiaan yksitoista. Niistä kolme alimmaista ovat nekin kirjoja varten, mutta enää ei puhuta varastokirjastosta vaan täydentävistä kokoelmista.

Fabianinkadun ovi avautuu kirjaston kolmanteen kerrok- seen, joka on nimetty ”nopean asioinnin vyöhykkeeksi”; siellä voi vaikkapa jokainen 15 vuot- ta täyttänyt suomalainen saada oman kirjastokorttinsa. Vyö- hykkeen varrella saa lainatuiksi yleisimmät kurssikirjat neljästä

tiedekunnasta, kukin opiskeli- ja tarpeensa mukaan. Samas- sa kerroksessa voi vilkaista uusimmat päivälehdet. Siellä henkilökunta on myös valmis neuvomaan niin ensimmäisen vuoden ylioppilasta kuin vart- tuneempaakin tutkijaa. Kerrosta alempana on paikalla luettavia kurssikirjoja, minkä lisäksi pää- see halutessaan asioimaan ai- nakin Tilastokeskuksen ja EU- tietokeskuksen kanssa.

Yleisöä palvelevaan havain- nollistamiseen on paneuduttu perusteellisesti, ja tulokset ovat ihailtavia. Opastus on selkeää, kirjaston käyttäjiin yksilölliset tarpeet ovat olleet suunnitte- lijain mielessä. Toisessa ker- roksessa on jopa niin hiljainen lukutila, ettei edes ”läppäriin” käyttöä ole sallittu. Ryhmä- työtiloja on sitten useammas- sa kerroksessa, ja ne on syytä varata ennalta. Tietokoneita on

riittävästi asiakaskäyttöönkin, samoin hoituvat myös tulostus ja kopiointi. Lainausta palautuk- sineen toimii automaattisesti, kirjojen kotiuttaminen jopa öi- seen aikaan käy päinsä!

Aivan harvinaislaatuinen Kaisa-kirjasto taitaa olla ottaes- saan huomioon käyttäjiensä vir- kistämistarpeen. Virkistys- alueita on useassa kerroksessa, ja yhdessä taukotilassa on jopa keittiö kirjaston käyttäjiä var- ten. Mukavassa asennossa voi opiskella jopa Yrjö Kukkapu- ron loisteliaissa lepotuoleissa, näkyi jossain keinutuolejakin - kaikki on otettu vastaan tyyty- väisin mielin, rennosti vaikkapa takki ja kengät pois ja siihen tuolin viereen. Tuossa nuorimman lukeneiston edustaja ahertaa graduun lakki päässä, mitä sitä täällä pois, kun ei ko- tonakaan... Kirjastosta pääsee läheiseen oppimiskeskus Alek- sandriaan, jossa syventymistä voi jatkaa vaikka läpi yön. Nuorten kunniaksi on sanotta- va, ettei häiriöitä ole ilmennyt.

Seitsemännen kerroksen te- rassilla on missä tahansa kulttuuri- laitoksessa poikkeava ylellisyys tuoleineen ja pikkupöytineen ainakin lämpimänä vuodenaikana – näköala yli Kallion aina

merelle saakka. ”Opiskelijat ja tutkijat vaikuttavat tyytyväisiltä tähän kaikkeen, ovat jopa kii- tollisia. Eikä henkilökuntaakaan valita”, totesi kirjastoryhmä- me monitietävä opas, projekti- päällikkö Matti Hjerppe.

Kaisa-talon kirjasto, Kai- sa-kirjasto, Helsingin yliopis- ton pääkirjasto, pantiin alkuun vuonna 2007 kilpailussa, jonka voitti arkkitehtitoimisto Antti- nen Oiva Arkkitehdit Oy. Uusi kulttuurilainoitus avasi ovensa viime syyskuussa, kun paikalta olivat kadonneet kahden suuren helsinkiläisliikkeen kauppatilat ja pysäköintialue. Sijalle oli tullut yhdessätoista kerroksessa tilaa 26 500 neliometriä sekä kolmisenkymmentä kilometriä hylljyä yli miljoonaa painotuo- tetta varten.

Turvallisuudestakin tässä kansallisten aarteiden pyhätös- sä huolehditaan. Henkilökuntaa on riittävästi, niin myös turval- lisuusasioissa, kulunvalvonta toimii, yleisöltä kiellettyjäkin tiloja on.

Kirjastoryhmää kiinnos- ti muun muassa lainausten ja palautusten automaattinen kir- jaaminen sille varatussa tilassa. Sitähän olisi päästävä läheltä katsomaan. ”Ei, siihen huonee- seen ette pääse, katsokaa lasin takaa – turvallisuusyistä”, sa- noi Matti Hjerppe.

Ilmari Ojala

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

**POINTCOOL -
SERVICE OY**

**Suurkeittiölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Joko kirkastui Venäjän idea?

Muodikas käsite sosiologian, psykologian ja historian tutkimuksessa on "toinen". Meille on kauan ennen termin keksimistä Venäjä ollut "toinen", niin entinen emämaamme kuin onkin. Yhteiskuntajärjestelmän ja kulttuurin erot selitetään mielellään historialla.

■ ■ Kouluhistoria (silloin joskus) selitti paljon sillä, että Venäjän ensimmäisten valtiomuodostumien perustajia olivat skandinaavi Ru-

rik ja hänen varjaginsa; kun-
nia ei kuulu slaaveille; joh-
tavat suvut lukivat johtonsa
Rurikista. Entä Bysantti, eikö
se selittänyt venäläistä hal-
lintotapaa? Ja mongolival-
ta kai kukisti Novgorodissa
ja Pihkovassa orastaneen,
vaikka kuinka aristokraat-
tisen tasavaltajärjestelmän,
vetsen, yhtä tasavaltaisen
kuin vaikkapa Venetsia
tai Alankomaiden ja
Pohjois-Saksan kaup-
pakaupungit?

Minin ja Pozharskyn pronssi-
nen patsas Moskovan Punai-
sella torilla. Taustalla Pyhän
Vasilin katedraali. Prinssi
Dmitri Pozharsky ja Kuzma
Minin kokosivat Venäjän va-
paaehtoisten armeijan, joka
karkotti Puola-Liettuan joukot
Moskovasta vuonna 1612.

- Mongolivalta on kuitenkin asetettava oman aikansa puitteisiin, liian suoria johtopäätöksiä nyky-Venäjän suhteen ei ole hyvä tehdä.

Venäjän ideaa oli tällä kertaa, 17.1., haastettu analysoimaan kolme maan historian tuntijaa, professorit Timo Vihavainen, Osmo Jussila ja Markku Kangaspuro. Alustaja ja puheen johdattelija oli tuttuun tapaan klubiveli, lehdistöneuvos Jyrki Vesikansa. Laajan aiheen ääressä keskustelu pakostakin muodostui polveilevaksi.

Varjagit ja mongolit ovat jääneet historian hämärään

Ovatko historialliset perinteet näkyvässä ja vakuttamassa nyky-Venäjän ekämänmenossa? alustaja kysyi. - Varjagiaika oli lyhyt 800-luvulta 1200-luvulle, Jussila arvioi. - Enemmänkin oli kyse kauppakompaniasta. [Kauppa ja rosvous eivät viikinkiaikana eivätkä myöhemminkään olleet kaukana toisistaan. Latoja.] Bysantilta tuli uskonto ja tulivat hoviseremoniat, ei muuta. Mongolivalta 1240 - 1480 sitoi itsenäiset pajarit keskusvaltaan. Varsinaiset itäiset kulttuurivaikutteet tulivat Venäjälle vasta 1500-luvulla, kun Moskova oli valloittanut Kasanin ja Astrakanin kaanikunnat. Komennusjärjestelmä tuli mongoleilta. Valtio komensi eri tehtäviin: sotilaaksi, virkamieheksi, käsityöläiseksi, maaorjaksi. Tämä ei ole bysanttilainen vaan tataarikulttuurin piirre, jokaisen on palveltava valtiota. Se on säilynyt: Kun nykyvenäläiseltä kysyy hänen virka-asemaansa,

yleinen vastaus on "olen komennuksella".

Vihavainen vahvisti: - Moskova tuhosi paikallisen itsehallinnon, vetse-järjestelmän. Novgorodin ja Pihkovan kauppaylimystö murhattiin. "Tataari ei neuvottele, hän ottaa vastaan antautumisen."

- Mongolivalta on kuitenkin asetettava oman aikansa puitteisiin, liian suoria johtopäätöksiä nyky-Venäjän suhteen ei ole hyvä tehdä, Kangaspuro jarruteli. - Eniten nyky-Venäjään on vaikuttanut 1700 - 1800-lukujen moderni valtiokehitys.

Lännen lääninherra ja vasalli tekivät sopimuksia

- Venäjällä ei koskaan ollut feodalismia läntisessä merkityksessä, Jussila totesi, ehkä yllättävästikin, mutta perusteli heti: - Feodaalinen yhteiskunta oli yhtä kaikki sopimusyhteiskunta, se perustui lääniherran ja vasallin kaksipuoliselle sopimukselle, joka puolestaan oli edellytyksenä parlamentarismien synnylle. Länessä valtasuhteet perustuivat maan omistussuhteisiin, idässä pomestje oli tsaarin yksipuolinen maan haltuunluovutus. Lännen aatelisuus perustui sopimukseen, idän aatelinen oli hovimies.

Vesikansa siteerasi Mauno Koiviston - tyyppillisesti koivistomaista - arviota: "Tasaisessa maassa valtio laajenee itsensä." - Mikä sai Venäjän le-

viämään?

- 1800-luvun keisarit mainitsivat ansioluettelossaan, montako uutta virstaa olivat Venäjälle voittaneet, vahvisti Jussila. Ratsuväki oli tässä vahva tekijä. [Ratsuväen merkitys siis säilyi idässä paljon pitempään kuin länessä. Jalkaväessä palvelut latoja.] Naapureiden rappio palveli Venäjän edistymistä. Kasan, Astrakan, Siperia eivät tarjonneet suurta vastusta. Puolan ja Liettuan vastarinta oli paljon kovempaa. [Ratsuväkekulttuureja nekin.] Baltia otettiin Ruotsilta, kun Ruotsin kestävyys oli ylitetty. Turkin vastarinta mureni 1800-luvun lopulla.

- Merkittävä tekijä oli Moskovan alueen väestönkasvu, lisäsi Vihavainen. 1500-luvulla Moskovan valtakunta oli väestönsä puolesta puolet Ranskasta. Tasaisesta maasta: olihan rajoja, vuoristot ja meret.

Ns. luonnollisia rajoja ei ole

- Mikä oli luonnollisten rajojen merkitys? Vesikansa asetti kysymyksen.

- Millään valtakunnalla ei koskaan ole ollut luonnollisia rajoja, Kangaspuro kärjisti. - Venäjä oli tyyppillinen monikanallinen valtio. Itämeri oli kansainvälisen kaupan alue, joka kiinnosti kaikkia rantavaltioita. Jokireittien hallitseminen oli Venäjän pyrkimysten kannalta tärkeää. Pääsy Mustaltamereltä

Välimerelle. Imperiumit laajentuvat valloittamalla kauppareittejä. Porvoon julistus 1808 oli yksipuolinen julistus, ei mikään feodaalisopimus.

- Kehitettiin kuitenkin oppi rajojen pyhydestä, Jussila kommentoi. - "Kasakka korjaa sen, mikä on huonosti kiinni." Jussila siteerasi myös Preussin Fredrik Suurta, joka onkin ehtymätön sitaattien lähde: "Kun kuningas valloittaa maan, historioitsijat kyllä keksivät perusteet, joilla hänellä oli oikeus niin tehdä."

Kangaspuro palautti puheen pyhistä rajoista realiteettien maailmaan. - Venäjän keisarikunta oli tyytyväinen siihen, että oli edes yksi rajamaa, Suomi, joka ei aiheuttanut ongelmia, niin kauan kuin ei aiheuttanut. - Nyt ei ole merkkejä siitä, että Venäjä pyrkisi valtaamaan Baltian ja muut entiset neuvostotasavallat takaisin. Venäjä viestii, että se haluaa kehittyä liberaaliksi imperiumiksi. Vaikutusvalta on luotava muilla keinoin kuin sotimalla.

Alles in Ordnung

- Onko Venäjällä rauhan ja järjestyksen kompleksi, jonka taustana on 1500-luvun sekasorto? Kansallinen trauma? Vesikansa heitti ehdotuksen.

- Pari vuosikymmentä sitten oli levotonta, Vihavainen kommentoi, - ja vuonna 1917. Valtio sortui kuin korttitalo. Puolalaiset ja ruotsalaiset ovat eri

aikoina samonneet Moskovan porteille, kuten Napoleon (perillekin asti) ja Hitler. Venäläiset eivät luokita hallitsijoita huonoiksi ja hyväksi vaan heikoiksi ja vahvoiksi.

- Venäläiset muistavat de la Gardien ja hänen ruotsalaisensa ja suomalaisensa (1610). Muistavatko suomalaiset?

- Jeltsin ja Gorbatsov, heikkoja vai vahvoja? Vesikansa kysyi.

- Stalin on vahvojen hallitsijoiden luettelossa jos ei yksönen niin kakkonen, Kangaspuro arvioi. - Bresnevin aikana oli ainakin makkaraa. Gorbatsov ja Jeltsin ovat luettelon hännillä. Smutnoje vremja tunnetaan oopperoista, kulttuurihistoriaa venäläiset harrastavat. Johtajilla on järjestyksen tarve. Putin ei ole voinut luottaa järjestyksen säilymiseen, siksi hän varmistaa ja varmistaa. Stalinin suosikkiahmo oli Iivana Julma, jolla hallitsijana oli muitakin ulottuuksia kuin julmuus.

Stalin kuitenkin modernisoi yhteiskunnan, voitti maailmansodan, nosti Neuvostoliiton suurvallaksi. Medvedev on sanonut, ettei parlamentaarinen demokratia sovi Venäjälle. Myös Venäjän liberaalit ovat sitä mieltä, että on oltava luja keskushallitus.

Alustaja halusi kuulla lisää lännen vaikutuksesta.

Ei Pietari oikeasti lännettänyt

- 1400 - 1500-luvuilla korostettiin Moskovan asemaa kolmantena Roomana, Jussila vastasi. - Rooma oli kaikkien imperiumien äiti ja esikuva. Lännettykö Venäjä Pietarin ja Katarina II:n toimin? Pietarin toimeenpanemasta partojen ja kauhtanliepeiden katkomisesta on tehty myytti. Ulkonaiset muodot lännettyivät, perusmuodot eivät. Todellinen orjuus päinvastoin kiristyi. Katarina antoi vapautusta palvelupakosta, pintakiiltoa. Päinvastoin hän satoi aateliala keskusvaltaan entistä enemmän. 1861 maaorjat vapautettiin, patrimoniaalinen mentaliteetti säilyi. [Vastaavasti Yhdysvalloissa samaan aikaan vapautetut orjat jäivät tyhjän päälle, maatyöväeksi ruokapalkalla tai pohjoisen teollisuustyöläisiksi minimipalkalla. Latoja.] "Kaikki olemme valtion palvelijoita."

- Ei Pietari lännettänyt, Vihavainen vahvisti. Pietarin hallinto oli raaka järjestelmä, neljännes väestöstä kuoli. Pietari yritti meritokraattista järjestelmää perittyjen asemien järjestelmän tilalle, Katarina lopetti senkin. Läntisiä vaikutteita omaksuneet etääntyivät massoista. 1800-luvun romantikot olivat sitä mieltä, että aito venäläisyys on säilynyt siellä, mihin Pietari ei ole koskenut.

- Eurooppalaiset valistusaatteet kyllä rantautuivat Venäjäl-

Putin tunnustaa venäläiset ortodoksit, islamilaiset, buddhistit. Kirkko liimautuu valtaan, valta pyrkii pitämään välimatkaa kirkkoon.

lekin, totesi Kangaspuro, - mutta jokainen kulttuuri tulkitsee tuontiaatteet omansa kautta. Venäläisen intelligentsija 1700-luvulla oli ylempää keskiluokkaa. Vain suurimmissa kaupungeissa läntiset aatteet ovat olleet tärkeä liikkeellepaneva voima.

Korruptio, mitä pahaa siinä on?

Venäjälle tunnusomaisesta korruption perinteestä kysyttiin. Kangaspuro viittasi Alex Herzenin muistelmiin. Korruptiota esiintyy siellä, missä hallinto on heikosti kehittynyt. Hän siteerasi murhattua aikalaistamme, kriitikko Anna Politkovskajaa: "Vain Venäjällä ihminen voidaan nimittää miljardööriksi."

[Latoja ei välttä kiusausta vedota omiin kokemuksiin. Olen aikoinaan keskustelluissani Neuvosto-Moskovan ja Leningradin kunnallismiesten (siis miesten) kanssa hämmästyntynyt sitä, etteivät he edustaneet kunnan jäsenten mielipiteitä vaan olivat selvästi valtion paikallisvirkamiehiä, virkamiehiä olivat siis myös ns. luottamusmiehet. Pikkuasioissakin oli päätöstä pyydettyä aina ylempää. Missä ei ole itsenäistä päätösvaltaa, ei ole vastuutakaan, vaan korruption rehoittaa.]

- Kaikki maassa tunnustavat korruption merkityksen, sanoi Vihavainen. - Ruhtinas Mensikov oli 1700-luvulla Venäjän rikkain rosvo. Neuvostoliiton aikana korruptiota oli vähem-

män, puolue valvoi edes josakin määrin. - Stalinin aikana lahjonta oli jotenkin kurissa, vahvasti Kangaspuro, - Bresnevin aikana levähti.

Pyhä Venäjä

Olli Alho viittasi tuoreeseen Anna Kareninan filmatisointiin. - Onko pyhän Venäjän käsite puhtaasti ortodoksisen kirkon hedelmä? - Pyhä maa tuottaa paljon pyhiä, lisää tulee, ennusti Jussila. - Ortodoksia on esteetinen ja anti-intellektuaalinen kirkko, toisin kuin lännen kirkko, joka pyrkii sovittamaan järjen ja tunteen, analysoi Jussila. - Ortodoksia antaa vallalle siunauksensa. - Ortodoksinen kirkko, kirkkoslaavin kirkko, ei aseta

Kun neuvostojärjestelmän kehitystä ajatellaan: ensimmäinen viisivuotissuunnitelma tehtiin vasta 1920-luvun lopulla, siihen mennessä maasta oli kollektivoitu vain viisi prosenttia. Hrustshov aloitti "kommunismien toteuttamisen" vasta 1961. Hänen ohjelmansa ei voinut onnistua.

kansalle lukutaidon vaatimusta, sanoi Kangaspuro. - Bolseviikeilla oli edessään suuri sivistysprojekti. Tuoreen tutkimuksen mukaan puolet venäläisistä tunnustautuu ortodokseiksi, kolmannes ilmoittautuu ateisteiksi. Uskonto kuuluu kulttuuriin, kun se meillä on yksityisasia. Tjuganov on kommunisti ja ortodoksi. Putin tunnustaa venäläiset ortodoksit, islamilaiset, buddhistit. Kirkko liimautuu valtaan, valta pyrkii pitämään välimatkaa kirkkoon.

Vesikansa käänsi keskustelun autonomisen Suomen ja emämaa-Venäjän suhteeseen. - Venäjä ei ollut homogeeninen kansallisvaltio, ja tästä juontuu Suomen saama erityisasema, Jussila sanoi. - Suurvallan heikentyminen - Krimin sota, Japanin sota - tuotti Suomelle lisää vapauksia. Ulkopoliittiset iskut estivät Heidenin, Seynin ja Bobrikovin assimilaatiopolitiikan tuottamasta tuloksia. - Kun Venäjän intelligentsija läheni Eurooppaa, massa laahasi jäljessä, Vihavainen sanoi. Valtavaa väestönkasvua ei kyetty hallitsemaan, kyläyhteisö rakenne ei kestänyt kehitystä. 1800-luvun lopulla olivat vastakkain suurkaupunkien paras eurooppalainen taso [kunnallistekniikka!] ja maaseudun primitiivisyys.

Lokakuun vallankumous oli vallankaappaus

- Miten bolsevikivähemmistön oli mahdollista saavuttaa ja pi-

tää valta? Vesikansa asetti kysymyksen. - Kun tuli nälkä ja emännät lähtivät kaduille kattiloita kalistelemaan, siitä se lähti, sanoi Kangaspuro. - Väliaikaisella hallituksella ei ollut otetta eikä keinoja tilanteen hallitsemiseksi. Kenraali Kornilovin kapinan jälkeen armeija hylkäsi Kerenskin hallituksen. Lokakuussa armeija oli puolueeton. Lenin kaappasi vallan neuvosto-kulissin suojassa. "Kaikki valta neuvostoille." Neuvostojen kongressi, joka "hyväksyi" hänen vallanottonsa, oli tynkäkongressin tynkäkongressi. Eserrät, sosiaalivallankumoukselliset, odottivat, että kyllä bolsevitkin siitä rauhoittuvat ja suostuvat kompromisseihin.

- Tapahtuman vallitseva nimitys on nyt lokakuun kaappaus, Vihavainen vahvisti. - Menestyksen edellytys oli se, että muut puolueet olivat normaaleja yleistä vastuuta kantavia puolueita. Lenin ei Venäjän kansalle vastannut mistään. Tuo hullu fanaatikko, sanoi Kerenski hänestä. Vuoden 1918 neuvostojen vaaleissa bolsevitit hävisivät niistä kaikki. Mitään terroria ei kaihdettu vallan pitämiseksi.

Vesikansa otti puheeksi Leninin utopian: Tulevaisuuden valtiossa ei tarvita rahaa eikä esivaltaa. - "Hallinnon hoitavat työläiset työajan jälkeen", siteerasi Jussila. - "Otetaan Saksan junkkerikapitalismi ja pannaan se neuvostojen kontrolliin." Leninin teos Valtio ja vallan-

kumous tuo mieleen Oxens-tiernan tunnetun huokauksen siitä, miten vähäisellä järjellä... - Tämä utopia kuitenkin herätti innostusta lännessä, huomautti Vesikansa. - Bolsevikkien vallanottoa seurasi sisällissota ja sotakommunismien kurikausi, kertasi Kangaspuro. - Sitten tuli, pakosta, tilapäinen ohjasten höllentämisen NEP-kausi. Kiina toteuttaa nyt politiikkaa, joka muistuttaa NEP-aikaa. Buharin oli markkinatalouskommunisti. Jos olisi jatkettu hänen linjaltaan, olisiko tulos ollut toinen kuin Stalinin pakkokollektivisointi ja nälänhädät?

- Lenin oli, syystä, pitkään epävarma onnistumisestaan, sanoi Jussila. - Stolypin olisi pystynyt pitämään järjestyksen, jos häntä ei olisi murhattu, arvioi Vihavainen, - ilman vallankumousta olisi selvitty. Kun neuvostojärjestelmän kehitystä ajatellaan: ensimmäinen viisivuotissuunnitelma tehtiin vasta 1920-luvun lopulla, siihen mennessä maasta oli kollektivoitu vain viisi prosenttia. Hrustshov aloitti "kommunismien toteuttamisen" vasta 1961. Hänen ohjelmansa ei voinut onnistua.

Saksa hukkasi tilaisuutensa kukistaa Lenin

- Saksa olisi voinut kaataa Leninin Brestin rauhanteon jälkeen. Valkoisilla venäläisillä oli mahdollisuutensa 1918 - 20, Jussila sanoi. Mutta heillä ei ollut yh-

tenäistä ohjelmaa, ei yhtenäistä johtoa. Punaisilla oli nyt armeija, oli rataverkko. Talonpojat sanoivat: kannatamme kyllä bolsevikkeja, emme kommunismia. Uskottiin maan säilymiseen viljelijöillä. - Trotski ei osannut joustaa, huomautti Vihavainen. - Lenin kuten sitten Stalin peräytyi aina reaalioloihensa. - Ideologian merkitystä yliarvioidaan, sanoi Kangaspuro, - johtajat elävät omaa tapahtumahistoriaansa.

- Venäjällä käydään nyt tätä samaa keskustelua, Vihavainen sanoi loppupuheenvuorossaan. - Internet on vapaa, yliopistot, paikallislehdet, televisiot ovat vapaita, luetteli Kangaspuro, - vain valtakunnalliset kanavat ovat vallan hallinnassa. Mutta Putin on merkittävimpiä lännestä. Hän on tyypillinen valtaeliitin edustaja: vahva keskusvalta, vakaus, jatkuvuus. Muodollinen demokratia, käytännön autokratia. - Ei Venäjää pidä yrittää ymmärtää, siteerasi Vihavainen. - Jos tarjotaan viinaa etkä ota, se on loukkaus. - "Se on kuule aivan erilainen maailma kuin tämä meidän", opetti Paasikivi Kekkosta, muistutti Jussila.

Yrjö Larmola

Samoilla kaupungin kulmilla kehkeytyi Helsingin suomalainen sivistys

Juhlapuheen pitänyt Ari Huovinen

Yli sata oli paikalla 24.1. niitä klubiveljiä, jotka edellisvuonna olivat täyttäneet tasa-vuosia seitsemänkymmentä, kahdeksänkymmentä ja siitä ylös päin. Enempää ei olisi mahtunutkaan pöytiin; muuten olisi pitänyt olla buffet, ja tilaisuuden juhlallisuudesta olisi siis jouduttu tinkimään.

■ ■ Ei ollut kyse miesten klubivuosi juhlimisesta, vaan ikävuosien: kaikki ovat tehneet merkittävän elämäntyönsä suomalaisen yhteiskunnan rakentamisessa, osa oli vanhoja myös klubiveljinä, osa oli työelämän hellitettyä Klubiin mukaan ehtineitä.

Klubin orkesteri tervehti tulijoita isänmaallisella musiikilla. Ovathan sodanajan tunnot lapsuudesta tuttuja nuorimmillekin mukana olleille, vanhimmat olivat itse ehtineet sodan tositoimiin. Kuoro jatkoi samalla linjalla: Eläköön-laulu onnitte-luksi, Poijat ne raitilla lauleloo, Kaunehin maa, Kaikukoon nyt laulu maamme.

Ruokalista oli, kuten Klubi-bissa aina, odotetusti kansallista mutta jälleen yllätyksellistä. Riekkoliemi ja tattipasteijaa, paahdettua siikaa hummerikas-tikkeessa, lakkavaahtoa ja kaurakeksi, suklainen yllätys. Täyteläistä, mutta ikääntyvän kie-

lelle mainiosti käypää.

Juhlapuhuja klubiveli Ari Huovinen kietoi yhteen Klubin ja johtamansa koulun, Ressun, suomalaisuushistorian. Klubi oli perustettu 1876, SYK perustettiin 1886, Norssi 1887 ja Ressu 1891. Suomi oli pieni, kaupunki oli pieni. Samoilla kulmilla, samoja taustahenkilöitä, näkyvimpänä kaikista G.Z. Yrjö-Koskinen. Ressussa oli routavuosina vahva aktivistihenki, suunniteltiin mielenosoituksia, attentaattejakin; Klubissa oli vanhasuomalaisen falangi nuorsuomalaista vahvempi. Vanhat koulut voivat lueta monia merkkihenkilöitä. Myöhempi punakenraali Tuure Lehén ja myöhempi suomalaiskenraali Paavo Talvela tuijottivat toisiaan rintamalinjan yli, luokkatoverit. Ressun juhlissa sitten taas nähtiin. Ressun hengen puolesta todisti niissä juhlissa myös kunniapuheenjohtajamme Erkki Salonen.

Vapaan sanan aikana puhuivat ikäpresidentit Pekka Mannio ja Antti Henttonen. Heikki A. Reenpää oli ottanut teemasanakseen 'nurkan'. Samoilla nurkilla toimittiin, Klubikin aikoinaan tavallaan Linkomiehen valtakunnan nurkassa. Nurkassa on voitu ylläpitää ja kehittää ideoita. Ehkäpä salin alapäässä kehkeytyvät nyt tulevaisuuden ideat.

Yrjö Larmola

Sesonkiherkkua ja ruokakulttuuria

Klubin talvista gourmet-iltaa hallitsivat sopivasti made ja blinit, jotka kuuluvat kiinteästi suomalaiseen ruokakulttuuriin pitäen sisällään sekä perinteitä että lähiruokaa.

■ ■ Kun keittiön blinipannut vielä tirisivät ja salintäysi herkkelijajoukko odotteli tarjoilun alkua, kuultiin professori Johanna Mäkelän esitelmä ”Suomalaisen ruokakulttuurin kaudet ja rytmit”

Ruoka heijastuu monella tavalla elämämme arkeen ja juhliin kuljettaen mukanaan sukupolvien historiaa erilaisissa sosiaalisissa yhteisöissä. Periytyvät käden taidot ja eri kulttuurien vaikutteet pitävät suomalaisesta ruokakulttuuria jatkuvassa liikkeessä ja vuodenaikojen eri juhlissa korostuvat pitkäaikaiset perinteet.

Joulu on Suomessa monille vuoden tärkein ruokajuhla ja yhteinen jouluateria kokoa per-

Professori Johanna Mäkelä

heitä ja sukuja yhteisen kokemuksen äärelle. Jouluruokaan ja sen perinteisiin eivät kulttuurin muutokset ole nopeasti vaikuttaneet. Myös pääsiäisenä tutut perinneherkut kuuluvat ruokapöytään.

Ruokatuotannon teollistuminen ja globaalit jakeluverkot ovat saaneet vastakohtakseen lähiruokaan ja luomutuotantoon nojautuvat arvot, joissa huomio kiinnittyy tuotantotapoihin ja alkuperään.

Suomalainen ruokakulttuuri on omaleimainen ja omanarvontuntoinen ja itä-länsi vaikutteet ovat muokanneet sille oman identiteetin, joka sukupolvien ketjussa kestää myös ikuisen muutoksen ja hellän uudenai-kaistumisen.

Maistuvan esitelmän jälkeen oli herkkujen vuoro ja blinit saivat katteekseen voisulaa ja mätimousseja. Madekeitto, maksanpalat ja sipulisilppu maistuivat ja jälkiruokana tarjottu marenkikuorrutettu uunijäätelö kruunasi aterian.

Teksti ja kuvat: Veikko Hannula

Veljet fasaanijahdissa

Fasaanin metsästys seisovilla koirilla on yksi perinteisimpiä kanakoirametsästyksen muotoja. Fasaani tuotiin Aasiasta Eurooppaan varhaiskeskiajalla. Kaunis lintu sopeutui helposti erilaisiin elinympäristöihin. Fasaanista tuli nopeasti kuninkaiden ja suurtilallisten sekä muiden jahteja järjestävien suosima riistolintu. Suosituimmassa jahtimuodossa linnut ajettiin metsästä ja pelloilta ampumaketjun yli. Periaatteessa metsästystä harjoitetaan samalla tavoin nykyäänkin.

■ ■ Ajelin aamuhämärässä auringon noustessa mukavassa poutaisessa säässä pikkupakkasen siivittämänä kohti Mäntsälää ja mutkittelevan pienen tien kautta perille Koiviston Fasaanitilalle Päijät-Hämeeseen, Kärkölään. Sääennuste lupasi meille jopa auringonpaistetta ja hyvin mietoa tuulta. Yöllä sataanut kevyt lumi ei vaikeuttaisi koirien työskentelyä liikaa, joten odotukset tulevalle jahtipäivälle alkoivat olla melkoisen korkealla.

Kärkölän tilan mailla oli kodassa nuotio jonka ympärille me kaikki 13 klubiveljeä sekä koiranohjaajat kokoonnuimme nauttimaan aamukahvit ja voileivät ennen päivän aktiviteettien alkamista. Iloksimme totesimme että paikalle oli saapunut kaiken kaikkiaan neljä koiranohjaajaa ja yhteensä kuusi seisovaa kanalintukoira, yksi koi-

ranohjaaja jopa Ruotsista asti. Koiranohjaajista/-omistajista yksi oli klubiveljemme Terho kokeneen kohta 9 vuotiaan saksanseisojansa ”Ekun” kanssa.

Aloitimme päivän mielenkiintoisella osallistujien ja metsästyspaikan esittelykierroksella ja kuulimme miten erilaisia ko-

kemuksia klubiveljillä onkaan metsästyksessä ja niissä sattuneista kummelluksista. Saimme mm. kuulla että eräs klubiveljemme oli ”juossut fasaanin kiinni metsästyksensä Bosniassa, väistellen samalla miinoja maastossa” hänen omia sanojaan lainaten. Koiviston ti-

lan edustaja kertoi että heidän tilallaan oli vielä 70-luvulla lypsykarjaa, mutta 1980-luvulle tultaessa karjasta luovuttiin ja pääelinkeinoksi tuli viljanviljely. Sivutoimena aloitettiin fasaanikasvatus ja fasaanijahdit tulivat mukaan kuvaan vuonna 1994. Jahtimaastoina on nykyään yli 100 hehtaaria tilan pelloja sekä fasaanijahtiin hyvin soveltuvia peltoisia mäkiä ja ojanvarsia.

Klubiveljemme Terho kävi kokeneena seisojametsästäjänä tulevan päivän jahtin vaiheet sekä turvallisuusasiat huolellisesti läpi yhdessä muiden koiranohjaajien kanssa. Kanakoirajahdissa on tärkeää noudattaa yhdessä sovittuja pelisääntöjä sekä koiranohjaajan opastusta niin osallistujien, sivullisten kuin koirienkin turvallisuuden vuoksi. Kuulimme myös jahtiin osallistuvien koirien taustoja ja taustoitusta koirien toiminnasta jahtin aikana. Mukana jahtissa olisi mm. luokkansa käyttövalio ja vielä toimintaa harjoitteleva nuorehko saksanseisoja. Päiväksi oli siis suunniteltu kaksi noin 2-2.5 tunnin jahtia maastossa, yksi aamupäivällä ja toinen iltapäivällä. Herkullisen lohikeittolounaan nauttisimme siinä välissä taukopaikkana toimivassa kodassa.

Porukka jaettiin mukavasti kolmeen ryhmään joissa kussakin oli mukana sekä kokeneita fasaanin metsästäjiä että ensikertalaisia. Koiranohjaajien

johdolla ryhmämme hajautuivat maastoon aloittelemaan metsästystä. Koiranohjaajat olivat saaneet tilan isännältä vinkkejä siitä mistä suunnasta fasaaneja kannattaisi alkaa jäljestämään. Koiranohjaajan ja koiran aktiivista yhteistoimintaa ja mukautumista erilaisiin metsästystilanteisiin oli mukava seurata. Ensimmäisten onnistuneiden laukausten kajahtettua jo hetken kuluttua jahtin aloituksesta oli selvää että tästä päivästä tulisi erinomainen. Seurasimme miten koirat jäljestivät taidokkaasti fasaanit ja ohjaajan komennosta ajoivat linnun lentoon. Tämän jälkeen vastuu onnistumisesta siirtyi meille. Hyvän laukauksen jälkeen metsästäjän, koiran ohjaajan ja koiran yhteispeli varmistaa saaliin noudon maastosta ja koiran luovuttaessa saaliin tyytyväiselle ohjaajalle ja metsästäjälle onnistumisen fiilis on sanoinkuvaamaton. Olimme onnekkaita sillä meidän ryhmässämme jokainen sai kokea tämän hienon tunteen ja elämyksen.

Koiviston tilan monipuoliset maastot, pellot ja metsäsaarekkeet tarjosivat erinomaisen metsästysmaaston sekä sopivasti haasteita meille kaikille. Luulenpa että itse kukin huomasi kävelleensä päivän aikana melkoiset määrän pitkin poikin lumisia pelloja, metsää sekä metsäautoteitä ja polkuja. Hämärän laskeutuessa väsyneillä metsämiehillä olikin sitten

mahdollisuus siirtyä nauttimaan lämpimän saunan löylyistä ja vaihtaa kokemuksia päivän jahtidista. Sauna tuntuikin maistuvan useimmille meistä. Jälkilöylyissä tarinoita riitti mukavan jahtipäivän kokemuksista, aiemmista metsästysretkistä sekä vaikkapa Suomen energiamaarkkinan toimivuudesta ja sähköverkkojen omistusrakenteesta. Illan päätteeksi me nälkäiset metsästäjät saimme nauttia vielä Koiviston tilan isännän valmistaman illallisen.

Fasaanijahti oli onnistunut ja aamulla kohti Kärkölää ajessani luodut odotukset vähintäänkin täytyivät. Niinhän se vaan on että onnistunut metsästyskokemus rakentuu monista elementeistä joista vähäisin ei ole ihmisen ja luonnon yhteispeli ja ikaikaisten perinteiden kunnioittaminen, unohtamatta suinkaan klubiveljien antoisaa seuraa. Toivottavasti tapaamme samoissa merkeissä ensi vuoden kevättalvella. Ja koska jokaisella klubiveljellä oli illalla kotiin viemiseksi pari fasaania niin seuraavana elämyksenä onkin sitten valmistaa suussa sulavan herkullista fasaanipaistia!

Tuukka Toivonen

Kirjaillassa pohdittiin pankkihistoriaa

Meritan hinta vastasi strategiaa

Kirjaillassa 4. helmikuuta professori Markku Kuisma ja dosentti Teemu Keskisarja esittelivät teostaan Erehtymättömät (WSOY). He olivat tehneet sen aidosti yhdessä luonnoksia palloitellen niin, ettei lukija voi saumoja erottaa.

■ Kirjan teemana on ennen muuta satavuotinen pankkisota Kansallispankin ja Yhdyspankin välillä. Täpötäysi sali oli oikea paikka kirjan esittelylle -- olihan KOP:n perustamislavari 1889 pidetty klubin silloisessa lokaalissa. Paikalla oli paljon asianomistajia KOP:n viimeisestä pääjohtajasta Pertti Voutilaisesta alkaen.

Kirjoittajille avattiin pankkien toki vaihtelevat arkistot. SYP:ssä tämäkin puoli oli järjestynyt, KOP:ssa hieman kaotista. (Kirjoittaja johti Kansallispankin viestintää 1978-83.) Paljon kiinnostavaa löytyi johtokuntien tylsien pöytäkirjojen lisäksi. (KOP:ssa niiden pohjanakin oli luottoluettelo.)

Keskisarjan mukaan tavoitteena oli luettava teos -- ei juhla-kirja, joka jää pölyttymään varastoihin tai parhaassa tapauksessa nopeasti selailtuna kirjajhyllöön. Numeroita on siis vähän, henkilöiden toimintaa sitä enemmän. Vastakohta on jyrkkä Suomen taloushistoria-peruste-oksen 1900-lukua käsittelevään osaan, jossa ei mainita juuri yhdenkään ihmisen nimeä.

Finanssikriisit toistuvat

Kuisma korosti tapahtumien pitkiä jäniteitä. Finanssikriisit ovat toistuneet saman kaltaisina. 1860-luvulla viestintä oli tosin hitaampaa kuin 2008. Aikavälit saattoivat olla pitkiä. 1980-luvulla 1930-luvun pankkikriiseistä oli jo pari sukupolvea, joten opetukset oli kohtalokkaasti unohdettu.

Kahden suurpankin kilpailu oli Kuisman mukaan niin kovaa, ettei niiden yhdistymistä olisi voinut normaalioloissa kuvitella. 1990-luvun kriisi oli kuitenkin niin syvä, että 1995 syntyi Merita. Ratkaisussa korostui se, että vanhempana ja varovaisempana Yhdyspankki oli kilpailijaansa vahvempi.

Ei haluttu jäädä "kantonaalipankiksi"

Meritan ja lähinnä Ruotsin Postipankin pohjalta luodun Nordbankenin yhdistymisestä nykyiseksi Nordeaksi 1997 kiistellään edelleen. Kuisman mukaan fuusio oli perusteltu Meritan strategian pohjalla. Suomalaiset pyrkivät mukaan isompaan kuvioon; Casimir Ehrnroothin mukaan ei haluttu jäädä "sveitsiläiseksi kantonaalipankiksi". Katseet kohdistuivat silloin Ruotsiin.

Vaihtoehtoja läntisessä naapurimaassa oli, mutta Handelsbankenin ja SE-Bankenin suunnalla ei ollut juuri mahdollisuuksia yhdistymiseen. Kun myös

säästöpankkien perillinen Swed-banken putosi kuvasta, jäi jäljelle Nordbanken. Sen johto yllättyi suomalaisten kosinnasta.

Kuisman mukaan Meritasta olisi avoimessa tarjouskilpailussa saatettu saada parempi hinta kuin Nordea-ratkaisussa. Tarjoitus ei kuitenkaan ollut myydä eniten tarjoavalle, vaan luoda kansainvälisestikin merkittävä suurpankki. Pian mukaan saatiinkin norjalaiset ja tanskalaiset.

Vaihtoehtona oli myös suomalainen finanssitalo, jossa suurpankin ohella olisi vakuutusyhtiö -- Pohjola tai Sampo. Tämä toteutui tavallaan mutkan kautta. Pohjola liitettiin osuuspankkiryhmään, Sampo Postipankin perilliseen Leoniaan. Björn Wahlroos möi kuitenkin myöhemmin Sammon pankin Danske Bankille -- ja osti rahoilla Nordeaa. Tuleva kehitys on tätä kirjoitettaessa avoin.

Snellmanin syöksy ikkunasta markkaan

Keskustelussa otettiin vauhtia 1860-luvun nälkävuosista ja J.V. Snellmanin rahapolitiikasta alkaen. Keskisarja korosti tilanteen vaikeuksia -- kuljetusoloista lähtien. Vaikeaa oli muuallakin pohjoisessa. Ensijaista Snellmanille oli kuitenkin pyrkimys päästä hetkeksi auneesta ikkunasta omaan markkaan ja siten kasvavaan riippumattomuuteen keisarikunnasta. Tämä edellytti kovan markan politiikkaa raskaine lainaeh-

toineen. (Kuvio muistutti siis 1980-lukua tai euron sisäänajoa.)

Kuisma kiisti kirjoittajien vähätelleen J.K. Paasikiveä, vaikka KOP:n pääjohtajan raivostumisista riittääkin anekdootteja. Kuitenkin hän nosti haastajan suurimmaksi liikepankiksi ja loi organisaation, joka oli pääosin voimassa Jaakko Lassilaan saakka. Kirjoittajat eivät halunneet kuitenkaan pysyttää muistopatsaita.

Kavallus kannusti varovaisuuteen

Yhdyspankkia puolestaan kannusti jo sata vuotta sitten varovaisuuteen sen Tampereenkonttorin johtajan Nils Idmanin jättikavallus. Hän ei Keskisarjan mukaan ollut oikeastaan roisto, vaan liian kiltti mies, joka käytti rahoja -- toki kalliin elämäntapansa ohella -- toisten auttamiseen keinoista piittaamatta. Niinpä samoja vakuuksia kierrettiin.

Yhdyspankin asemaa horjuttaneesta kavalluksesta jäi sen kulttuuriin hyödyllinen trauma. Sisäistä tarkastusta korostettiin. Meno KOP:ssa oli aina railakkaampaa. Tämä näkyi mm. 1980-luvun kansainvälisissä operaatioissa, vaikka niiden saldo jäi kai lopulta plusmiinuksellaan. Säästöpankkiryhmä oli seikkailuissa omalla, kohtalokkaalla tasollaan.

vasemmalta Teemu Keskisarja ja Markku Kuisma

SYP osasi valita bulvaaninsa

Lähestyvän laman ohella Lassilan kaatoi 1991 Kuisman mukaan mediamyllerrys Kouri- ja muista kaupoista, mikä sitoi KOP:n johdon voimat. Molemmat pankit olivat aina käyttäneet bulvaaneja, mutta Yhdyspankki valitsi ne paremmin. KOP sen sijaan värväsi toimiinsa Pentti Kourin ohella Peter Fryckmanin. Luottamus KOP:n johtoon horjui.

Ns. punapäöman kriisi vaikutti myös KOP:n kohtaloon. Kuisma muistutti kuitenkin suhteen periytyneen jo Väinö Tannerin ja Paasikiven ajalta. Etenkin rakentamisesta ja kiinteistöjen arvonalennuksista kertyneet luottotappiot eivät olleet Lassilan vika.

Vaihtoehtona KOP:n ja punapäöman pelastamiseen olisi

ollut fuusio Postipankin kanssa. Etenkin Pohjolan Yrjö Niskanen vastusti kuitenkin valtion tuloa sinivalkoiseen linnoitukseen, vaikka se olisi sopinut fennomaaniseen, valtiokeskeiseen traditioon.

Punapäöma sai siis pääosin kaatua ja KOP sulautua aiemmin svekomaanisena pidettyyn Yhdyspankkiin. Uhka Postipankki-ratkaisusta vauhditti kuitenkin SYP:ssä

halua Merita-fuusioon. (Tämä ainakin varmistui KOP:n pelastusantiin osallistuneiden rahat, jos vähänkin jaksoi odottaa.)

Esillä oli myös kummankin liikepankin voimien yhdistäminen niin osuus- kuin säästöpankkiryhmään. Osuuspankkien suunnalla epäilytti ryhmän hajanaisuus. Säästöpankkiryhmä taas ajautui jo 1991 tuhon partalle ja pääosin pilkottiin kilpailijoilleen.

Keskustelussa kysyttiin kokemuksen puutetta takavuosien pankeissa. Kuisman mukaan 1980-lukua leimasi historiattomuus. Lopuksi Voutilainen kertoi, ettei nykyisen Nordean voimamies Hans Dahlborg oppinut suomea sentään kodissaan asuneilta sotalapsilta, vaan puolustusvoimien tulkikoulussa, jossa opetettiin Ruotsin kaikkien mahdollisten vihollisten kieltä.

Jyrki Vesikansa

Maaperän energia ei uusiudu, aina ei tuule eikä aurinko paista...

Mistä energiaa?

Energian lähteet ovat kuitenkin maapallolla isolta osalta yhteiset, kansalliset energiavarat ovat rajalliset. Tämä asettaa rajat myös kansalliselle energiapolitiikalle. Johannes Koroma oli haastanut keskustelijoiksi työ- ja elinkeinoministeriön ylijohtajan Esa Härmälän ja Matti Vuorian, kauppa- ja teollisuusministeriön entisen ylijohtajan ja kansliapäällikön. Härmälä otti puolustukseen julkisesti säännötettyä energiapolitiikkaa, Vuoria vapaiden markkinoiden politiikkaa. Sali täyttyi energisistä kuluttajista ja kuulijoista.

■ ■ Puheenjohtaja Koroma muistutti, että Neuvostoliiton aikana energiapolitiikasta keskusteltiin lähinnä vastaostokauppojen yhteydessä. Nyt julkista energiakeskustelua sävyttää ennen muuta ilmasto- ja ympäristöpolitiikka. Jos energian ostot Ruotsista ja Venäjältä vastaavat yhden ydinvoimalan tuotantoa, mitä on puhe energiaomavaraisuudesta? Loviisan uusiminen, uusien voimaloiden rakentaminen on edessä, vai onko?. Ympäristöväki puolestaan sanoo tarvearvioita liioitelluiksi.

- Energiapolitiikkaa ohjaavat tekijät ovat muuttuneet, vahvasti Härmälä. - Energiapolitiikan ainoat driverit ovat olleet kilpailukyky, huoltovarmuus ja hyvän elämän edellytysten ylläpito. Nyt energiapolitiikka on alisteista ilmastopolitiikalle. Euroopan unionin tavoitteina on

Vasemmalta toimitusjohtaja Mati Vuoria, ylijohtaja Esa Härmälä ja puheenjohtaja Johannes Koroma.

päästöjen vähentäminen 20 prosentilla (joka on jo toteutumas- sa päästökauppajärjestelmän ansiosta), uusiutuvan energian osuuden kasvattaminen 20 prosenttiin kulutuksesta (meillä jo 38 prosenttia) ja energiatehokkuuden kasvattaminen 20 prosentilla. Säännöstely ei tavoita kaikkia kulutusmuotoja, kuten omine ehtoineen toimivaa liikennettä. Suomi on kuitenkin saavuttamassa vuodeksi 2021 asetetut tavoitteet. Pitääkö niitä tarkistaa? kysyy ympäristöväki.

- Meidän suurin energialähteen sähkö ja lämmön tarve on riippumaton energian tuotantotavasta. Vaihtelevan energian, tuulen ja auringon, varaan ei voi jättäytyä. Karrikoiden: "Leikkaus sairaalassa jatkuu, kunhan tuuli nousee." Korvaavan energian on aina oltava käytettävissä. Nyt ovat julkisen tuen

piirissä vain uudet energiantuotantomuodot, vuonna 2020 koko energiasektorin on oltava tuen piirissä.

- Markkinoiden avoimuus on ainoa keino luoda kilpailukykyistä energiapolitiikkaa, Vuoria kommentoi kuulemaansa jyrkästi. Regulaatio, säännöstely, tuntui hänelle olevan kirosana. Regulaatio ei luo hyvinvointia. Markkinat hoitavat tilanteen, jos lupa annetaan. Ajat muuttuvat nopeasti. Kun sallivia päätöksiä tehdään, niiden on johdettava toteutukseen hyvin nopeasti.

- Onko energiaomavaraisuus tavoite? kysyi Koroma. Ovatko vajeet naapuriavulla hoidettavissa, voiko naapuriapuun luottaa?

- Omavaraisuus plus yhteistyö, vastasi Härmälä. Tässä toimii yhtyvien astioiden laki. Meidän kapasiteettivajeemme on suurin tammi-helmikuun

pakkasilla. Omavaraisuusajatelu ei ole mekaanista, munat eivät ole samassa korissa.

Vuoria katsoi, että energiavero on elinolosuhteiden kannalta vahingollinen tekijä.

- Missä tehdään päätös yksityisen tuulipuiston rakentamisesta? yleisö tahtoi tietää. - Yksityinen investoija tekee päätöksen, kunhan luvat ja rahat ovat koossa, Härmälä sanoi. Julkinen valta ei ohjaile, mutta onhan tuulimyllyjen siivissä paljon poliittista myötätuulta.

- Emme näe ympärillämme maita, joissa sähkön kulutus olisi skenaroidu alas päin, Härmälä sanoi. Kulutus ei toisaalta nouse siinä määrässä kuin on ennakoitu. Energiatehokkuus lisääntyy. Ydinvoiman osuus on nyt 30 prosenttia, suunnitelmien mukaan 60 prosenttia.

- Valtaosa kansasta odottaa taloudellista kasvua, sanoi Vuoria. - On haettava kumppaneita sieltä, missä osataan ja uskaltauta toimia rationaalisesti. Miksi Suomen teollisuusjohtajat eivät osallistu julkiseen energiakeskusteluun? Siksi, että heidän tuotantonsa on jo siirtynyt muualle. Meidän, jotka olemme jäljellä, on täytettävä se osa keskustelusta.

Maallikkokoulu oli hätää kärsimässä. Hän kuuli enemmän väitteitä kuin perusteluja. Puhujat eivät vakuuttaneet toisiaan, vakuuttivatko yleisön? Miksi

Heikki Sarso voitti klubin keilailumestaruuden

Kuvassa edellinen mestari Jukka Elo ojentaa kiertopalkinnon Heikki Sarsolle.

■ ■ Suomalaisen Klubin keilailumestaruudesta kilpailtiin 25. keran Ruusulankadun keilahallissa helmikuun 7. päivänä. Hallitseva mestari Jukka Elo yritti saavuttaa historiallista kolmatta peräkkäistä voittoa. Kilpailun ohjat otti alussa käsiinsä Rauli Askolin heittäen sarjat 226 ja 235. Jukka Elon peliä vaivasivat lukuista aukot ja hän pääsi vauhtiin vasta pelin loppupuolella. Kolmessa viimeisessä sarjassa Heikki Sarso teki vakuuttavaa jälkeä heittäen 259, 202 ja 224 ja mestaruus tuli 51 pisteen erolla Jukka Eloon. Rauli Askolin sinnitteli itsensä kolmanneksi.

Tulokset:

1. Heikki Sarso	1265
2. Jukka Elo	1214
3- Rauli Askolin	1185
4. Jorma Heinijoki	1182
5. Jyrki Koulumies	1172
6. Leif Nordin	1100
7. Pekka Lehtonen	1062
8. Jorma Ekholm	1007

tästä elintärkeästä kysymyksestä eivät riennä tarjoamaan kommenttiaan Klubin lehdelle asiantuntevat Klubin jäsenet? Lehden tarkoitus on tarjota pohjaa Klubin seinien sisällä käytävälle jatkokeskustelulle. Siksi- hän olemme kulttuuriklubi, jon-

ka tilaisuuksiin kokoontuu yhteiskunnan avainasemissa olevia ja niistä kokemusta omaavia veljiä. Maailma ei tältä osin ole valmis.

Yrjö Larmola

Tutkimuksen rahoitus Suomessa

Innovaatio alkaa inventios- ta, josta kehittämisvaiheen kautta siirrytään tuotekehitykseen ja kehitetyn tuotteen markkinointiin ja myyntiin. Tällä hetkellä Suomessa innovaatioihin kohdistuva rahoitus kohdistuu pääosin innovaatioketjun alkuvaiheisiin eli tutkimukseen ja tuotekehitykseen (T&K –rahoitus).

■ ■ T&K –rahoitukseen käytetään maassamme vuosittain noin runsaat seitsemän miljardia euroa, joista kaksi miljardia euroa on julkista (valtion) rahoitusta. Pääosa tästä rahoituksesta ohjautuu varsinaiseen tutkimustyöhön jota suorittavat ennen kaikkea yliopistot mutta myös jossain määrin sektoritutkimuslaitokset ja eräät yritykset. Tuotekehitysrahoitus käytetään pääosin yrityksissä.

T&K –rahoitus on maassamme kasvanut runsaat 15 vuotta huomattavalta osin inflaatiota nopeammin. Ensimmäisen vuoden budjetissa näyttää rahoitus selkeästi vähenevän, mutta säilyy kuitenkin kansainvälisesti katsoen korkealla tasolla, noin 3,7 – 3,8 prosenttia bruttokansantuotteesta. Edellisen lisäksi kokonaissummaan, siis seitsemään miljardiin, liittyy tällä hetkellä avoin kysymys eli Nokian tutkimus- & kehitysrahoituksen suuntautuminen tänä vuonna. On vaarana, että maassamme tutkimusrahoitukseen käytetty rahoitus vähenee kuluvana ja lähivuosina miljardikaupalla.

Yliopistojen rahoitus muodostuu ylivoimaisesti suurimmalta osaltaan valtion budjetirahoituksesta, joka kohdistuu suoraan yliopistoihin niiden perusrahoituksena tai sitten Suomen Akatemian kautta kilpailtuna tutkimusrahoituksena. Erittäin akatemian kautta kulkeva rahoitus on voimakkaasti kilpailtua, ja se pystyy rahoittamaan noin 10 – 20 prosenttia sinne saapuvista rahoitushakemuksista. Pääosa rahoituksesta menee yksittäisten tutkijoiden tai tutkimusryhmien erittäin korkeatasoisiin hakemuksiin, osa huippuyksikköjärjestelmän ylläpitoon, tutkijakoulurahoitukseen, akatemiaprofessoriatemiatutkija-tutkijatohtorirahoitukseen sekä erilaisiin tutkimusohjelmiin. Kuten jo edellä todettiin, kaiken Akatemian rahoituksen pohjana on kansainvälisen arvioinnin perusteella korkeatasoiseksi arvioitu tieteellinen työ. Akatemian tehtävänä onkin tukea korkealaatuista tieteellistä tutkimustyötä, jonka tuottamat inventiot voivat osaltaan olla lähtökohtina menestyksellään innovaatiotyölle.

Tutkimustyön lopputulokset eivät suorastaan sellaisinaan useinkaan ole suoraan sovellettavissa yritysten tuotekehitykseen. Varsin ongelmallinen rahoituksen suhteen on usein vuosiakin kestävä työ tieteellisestä havainnosta tuotekehitykseen kelpaavaan tulokseen. Tä-

hän on näinä aikoina kiinnitetty lisääntyvästi huomiota, ja tämän vaiheen rahoittaminen nykyistä merkittävästi enemmän olisi eräs tie jopa suurimittaisten innovaatioiden synnyttämiseksi.

Tekesin rahoitus tulee samoin valtion budjettivaroista ja on suuruudeltaan liki 50 prosenttia Suomen Akatemian rahoitusta korkeampi. Tämä rahoitus suuntautuu pääosiltaan yritysten tuotekehitykseen mutta myös merkittävässä määrin yliopistojen ja yritysten yhteisten projektien rahoittamiseen. Tekesin toiminnassa näkyvät selvästi uudet tarpeet tuotekehityksen tukemiseksi.

Kirjoittajat:

Reijo Vihko ja Jarmo Laine

OMAN ELÄMÄNSÄ ULKOISTAJAT

Kuva Elias Iirola

Elinkeinoelämän valtuuskunnan johtaja Matti Apunen kertoi helmikuun Klubi-illassa miten ja millä seurauksilla me suomalaiset rakastamme veroja ja lakeja runsain määrin, joskus lähes holhoukseen asti.

■ ■ Yhteiskuntatieteiden maisteri Matti Apunen toimi Aamulehden päätoimittajana vuosina 1998-2000 ja sen jälkeen vuoden 2010 asti kyseisen lehden vastaavana päätoimittajana. Ennen tätä hän oli toiminut mm. kulttuuritoimittajana sekä ollut esim. vakinainen vieras televisio-ohjelmassa Pressiklubi. USA:ssa pidettyyn Bilderbergkokoukseen hän on osallistunut pari kertaa, viime vuonna matkakumppaneina Suomesta Jutta Urpilainen, Jorma Ollila ja Raimo Siilasmaa. Muistamme ehkä lehtikirjoittelun asiasta eli lähinnä siitä, osallistuiko Urpilainen kokoukseen ministerin ominaisuudessa vai yksityishenkilönä.

Ennen esitelmän alkua kuulijat pääsivät sopivan leppoisaan tunnelmaan illan isännän Olli Alhon kertoessa Apusesta paitsi pakolliset henkilökohdattaiset faktat ja ansiot mm. sen kuinka esitelmänsä oli joskus vuosia sitten hieman ihmetelty Olli Alhon teoksestaan käyttämää nimeä ”Maailmankaikkeuden vartiomies”, kun nyt, ollessaan EVA:n johtaja ja pitäessään Suomen kohtaloa käsissään, Matti Apunen oli itse ansainnut tällaisen kunnia-tittelin. Alho totesi Apusesta edelleen, että mies ei vain seuraa ja noteeraa, vaan kirjoittaa, puhuu sekä myös teuttaa.

Klassillisen liberalismiin kannattaja

Apunen kertoi että häneltä on usein kysytty mitä markkinatalousmallia hän kannattaa ja vastaus on lähinnä klassillista liberalismia. Esitelmänsä suuren kunnioittama amerikkalainen

taloustieteilijä ja nobelisti James Buchanan oli Tampereella kymmenisen vuotta sitten lausunut, että ”Meidän on uskottava aina yksilön mahdollisuuksiin, silloinkin kun se tuntuu hyvin vaikealta”. Meillä pitää olla vakaumus ja usko siitä että ratkaisevaa on ihmisen oma kyky ja tahto.

Tässä yhteydessä voitaisiin myös käyttää määritelmää ”vapaa- paasti hengittävä markkinatalous”, joka merkitsee mahdollisimman vähän markkinahäiriöitä ja mahdollisimman suurta kilpailuneutraaliteettia yksityisen ja julkisen tahon välillä.

Kilpailuneutraaliteetin viholinen ovat siis markkinahäiriöt, joita tuottaa valtio runsaasti määrin ja esitelmänsä hyödyntä neuvoista huolimatta. Yhtenä esimerkkinä Apunen mainitsi Ylen uuden rahoitusmallin, jolle olemme laajasti ja kovaäänisesti aplodeeranneet. Voit vakuumuksellisista syistä tai muutoin

EVA:n vuosittain suomalaisista tekemä arvo- ja asennetutkimus osoittaa, että me pääsääntöisesti vastustamme erilaisten palvelujen ulkoistamista, mutta paradoksaalista kyllä olemme valmiit ulkoistamaan vastuun omasta elämästämme valtiolle.

erota kirkosta, samoin vaimostasi mutta et Ylestä! Esimerkiksi BBC:tä valvoo BBC trust niminen elin, jonka tehtävänä on katsoa ettei BBC tuota tarpeetonta markkinahäiriötä kilpaillessaan yksityisten kanavien kanssa. Tässä samassa hengenvedossa Matti Apunen toki erityisesti korosti, että hän ei ole missään tapauksessa Ylen vihollinen.

Toinen esimerkki on pysäköinnin valvonta. Jos yksityinen pysäköinnin valvoja sakottaa luvattomasta pysäköinnistä niin hän edustaa jotakin raakalaismaista ahneutta, jos sen tekee julkinen valvoja niin hän vain huolehtii liikenneturvallisuudesta! Muitakin esimerkkejä löytyy esim. terveydenhuollosta. Olennaista tässä on se, että julkaisen vallan ja vallankäytön piiriä pyritään jatkuvasti laajentamaan.

Elinkeinoelämän valtuuskunnan tutkimus

EVA:n vuosittain suomalaisista tekemä arvo- ja asennetutkimus osoittaa, että me pääsääntöisesti vastustamme erilaisten palvelujen ulkoistamista, mutta paradoksaalista kyllä olemme valmiit ulkoistamaan vastuun omasta elämästämme valtiolle. Noin kuukauden kuluttua julkaistava tutkimus tulee kertoamaan seuraavaa:

ylivoimainen enemmistö eli 89 % on sitä mieltä, että ”Jokaisella aikuisella pitäisi olla oikeus päättää omista tekemisistään

niin kauan kun hän ei häiritse tai vahingoita niillä muita”,

70% katsoo, että ”Ulkoistamme liian usein vastuun omista asioistamme yhteiskunnalle”,

62% että ”Valtiolla on taipumus ylisääntelyyn, siis aivan liian monia asioita säädellään ja/tai säädellään liian pikkutarkasti”,

55%, että ”Rakennuslupia koskeva sääntely ja byrokratia on meillä paisunut kohtuuttomaksi”,

ja lopuksi 56 % on sitä mieltä, että ”Yrittäminen on tehty Suomessa liian vaikeaksi”.

Mielenkiintoista tässä on tietysti se, että toisaalta vastustetaan yhteiskunnan puuttumista asioihimme ja toisaalta käytännössä olemme kuitenkin jollakin tavalla valmiit ulkoistamaan oman elämäme säädösten ja sääntelyn kuljettamaksi.

Taloudessa ja usein kapitalismia haukuttaessa puhutaan mielellään ”nollasummapelistä”, jokainen penni yhdelle on toiselta pois. Tämä ei ole Apusen mukaan totta, markkinatalouden dynamiikka ei ole nollasummapeliä se on sen hienoin ominaisuus. Sen sijaan voitaisiin kyllä päätöksenteon suhteen itseämme koskevissa asioissa puhua nollasummapelistä, mitä vähemmän se on omissa käsissä sitä enemmän valtiolla. Kysymme ehkä huolestuneina kenellä on sitten vastuu jos se jätetään meille? Toki tässä on ehkä vähän liioittelua, dramatisointia,

esitelmöitsijä kyllä tunnustaa, mutta luotamme mielellä jonkinasteiseen holhoukseen.

Mielenkiintoista on myös vaalikäyttäytymisemme. On kosminen mysteeri, että jos lupaat vähentää veroja, häviät melko varmasti vaalit. Äänestäjä ei halua päättää kun kuitenkin joku toinen tietää paremmin. Mielenkiintoinen ajattelutapa!

Lakien ja säädösten runsaus

Suomi on Euroopan laki-intensiivisin ma. Säädamme vuosittain noin 1.600 lakia ja asetusta ja maamme säädöskokoelmassa on noin 182.000 sivua, toki siinä on paljon toisiaan kumoavia lakeja. Säädetään mielellä hyvin yksityiskohtaisesti ja myöskin vedotaan paljon lakeihin. Toisin sanoen julkisen vallan täytyy perustua lakiin.

Tästä kaikesta seuraa välttämättä lainsäädännön inflaatio. Ei ole helppoa yksityisen henkilön pysyä perillä kaikista häntä koskevista oikeuksista taikka velvoitteista. Tarvitaan oikeudellista apua. Tässä voidaan tietysti verrata USA:han, jossa lakimiesten osuus on selvästi isompi kuin meillä, mutta tämä taas selittyy heidän erilaisella oikeusjärjestelmällä, joka pitkälle perustuu ennakkotapauksiin (common law).

Lainsäädäntövimma lienee osasyynä myös lainsäädäntöme inkontinenssiin, siis lait ovat usein huonosti valmisteltuja se-

kä vaikeasti ymmärrettävissä, mikä asia on saanut verraten paljon huomiota myös mediasa.

Kun tähän lisätään vielä erilaiset EU-direktiivit, niin voisi sanoa että soppa on valmis. Toki EU:sta tulevat lait ja säädökset eivät ole sittenkään määrältään niin valtavan suuria, mutta joskus aika speaktaakkelimaisia. Apunen näytti esimerkin EU:n laatimasta jätedirektiivistä, josta kyllä välttämättä tuli mieleen kuinka monta viisasta miestyövuotta sekin luettelo on vaatinut ja mitä hyötyä siitä loppujen lopuksi on!

Omien uskomuksiemme ja tutkimuksiemme mukaan Suomi on vähiten korruptoituneita maita. Tacitus sanoi aikoinaan ”Mitä enemmän lakeja sitä korruptoituneempi kansa” Jos Tacitus on oikeassa niin Suomea koskevat korruptiotutkimukset ovat väärässä!

Meillä on voisi sanoa lapsenomainen usko siihen, että lakeja säättämällä pystytään ratkaisemaan asioita. ”Common sense” on korvattu viranomaisilla ja holhouksella. New York Times on julkaissut eurooppalaisia koskevan ns. geneettisen kartan, jonka mukaan esimerkiksi sveitsiläiset ja ranskalaiset, jopa ruotsalaiset ja puolalaiset ovat hyvin lähellä toisiaan muodostaen eräänlaista keskieuropalaista joukkoa. Eräs maa on täysin erillään tästä joukosta, arvatkaa mikä. Ero-

amme siis merkittävällä tavalla keskieuropalaisista. Tällä ei tietenkään voi sanoa että olisimme huonompia, meillä voi olla jokin suurisydäminen ominaisuus, joka keskieuropalaisilta puuttuu, eli pitää ensin määritellä mitä keskieuropalaisuus tarkoittaa.

Turvallisuushakuisuus on meillä omaa luokkaansa. Esimerkiksi meillä luotetaan ehdottomasti poliisiin. Uskomme, että poliisi toimii aina epäitsekäästi meidän hyväksemme. Sikäli kun tässä kirjoittaja muistaa niin hiljattain tehdyn tutkimuksen mukaan ainoa joka sijoittui vielä poliisin yläpuolelle oli palomies. Ilmeisesti poliitikkoja ei rinnasteta viranomaisiin, koska luottamus heihin oli kyllä heikko. Mitä taas tulee valtioon niin edellä mainittu Buchanan osoitti vuoden 1986 taloustieteen Nobelin palkintoon johtaneessa tutkielmassaan että valtio on tavattoman itsekäs olento!

Pitäisikö olla huolissaan ja miksi

Normiuskovaisuus tuo mukanaan tiettyjä negatiivisia vaikutuksia, joista yksi on passiivisuus. Onko tämä vain jollakin tavalla demokratiaa ja mikä on demokratiasta maksettava hinta? Jos lähtee siitä, ettei tarvitse osallistua valmisteluun tai jopa äänestämiseen, niin ei kai silloin ole myöskään punaisen kortin oikeutta. Seurauksena on pelottava ja vaarallinen ilmiö,

jonka nimeksi voisi laittaa ”kultistuva kansalaisuus”. Emme ota vastuuta, emme osallistu, mutta jälkeensä kuuluu kovaääninen parku!

Koska meillä kaikki on tarkkaan säädettyä ja lisäksi maksamme paljon veroa, niin voimme siirtää vastuun omasta elämästämme valtiolle. Tällä tavallahan saamme vastinetta verorahallemme. ”Ihmiset katsovat, että heillä on kasvava määrä yhteiskunnallisia oikeuksia, ja kun niistä aikansa puhutaan, ne muuttuvat luonnollisiksi ja jopa myötäsyntysisiksi oikeuksiksi.” Olemme oikeutettuja jonkinlaiseen päivähoitoon. On paradoksaalista, että teoriassa arvostamme valinnanvapautta, mutta käytännössä kuitenkin odotamme valmiita pakettiratkaisuja.

Laki siis hoitaa, minun ei tarvitse. Normitulva aiheuttaa eräänlaista poliittista apatiaa: osallistumme laiskasti valmisteluun, mutta vaadimme laajamittaista peruuttamatonta veto-oikeutta. Näin hallinto-oikeus pysyy työllistettynä.

Tähän loppuun sopii vaikkapa hieman sarkastinen toteamus, jonka esitelmöitsijä lainasi Raimo Sailakselta:

”Säädetään seuraavaksi laki, että kaikki pääsevät taivaaseen”.

Leif Nordin

Uusien jäsenten vastaanotto

Klubin vuoden ensimmäinen uusien jäsenten vastaanotto oli 14.2.2013. Uusia jäseniä oli paikalla yli neljäkymmentä. Klubin johto ja toimikuntien puheenjohtajat esittelivät

Klubin toimintaa. Uudet jäsenet valokuvattiin yhdessä puheenjohtajan Johannes Koroman kanssa. Lisää valokuvia tästäkin Klubin tilaisuudesta on nähtävillä Klubin kuva-arkis-

ton albumeilla Klubin sisäisillä www-sivuilla, jonne päästään jäsenkortin tiedoilla, joita kone tiedostoa haettaessa kysyy.

Valokuvat Elias Iirola

YT-klubien SM-kilpailut Itä-Suomen hallintaa

Porvoon Porvarikerho sai kunnian järjestää YT-klubien kaisabiljardin LVIII SM-kilpailut 15.-17.2.2013. Kilpailut pidettiin Haikon kartanon tiloissa n. 7 km Porvoon keskustasta. Kaikilla klubeilla oli osallistumisoikeus kilpailuun kahdella kolmimiehisellä joukkueella ja mukaan tulikin kaiken kaikkiaan 30 joukkuetta ympäri Suomen eli mukavasti 90 pelaajaa.

■ ■ Kolmipäiväisen turnauksen avauspäivänä pelattiin kaksi ensimmäistä kierrosta jonka johdosta 26 pelaajaa joutui poistumaan ns. laulukuoroon. Porvoon Porvarikerho yhteistyössä Suomen Biljardiliiton kanssa oli järjestänyt pelipaikalle upeasti kahdeksan lähes identtistä Dynamicin kaisapöytää jotka mahdollistivat mukavan ja joustavan aikataulun kolmipäiväiselle turnaukselle.

Toisena pelipäivänä otteluiden luonteista näkyi panoksien koventuminen, kun joukkueita alkoi putoamaan pois kilpailusta toinen toistaan vuoron perään. Edellisen vuoden henkilökohtaisen sarjan mestari, Tampereen Kauppaseuran Ilkka Korhonen, joutui taipumaan jo toiseen tappioon toisen pelipäivän ensimmäisissä otteluissa. Hän kärsi niukan 51-60 tappion Kuopion Liikemiesklubin Mikko Oinoselle.

Moni kilpailun suosikki esitti tuttuun tyyliin hienoja suorituksia ja näyttäviä partteja kuten

YT-klubien SM-kilpailuissa on ollut tapana. Viiden kierroksen jälkeen puhtaalla pelillä toisen pelipäivän selvittivät muutamat tutut kaisabiljardin tähtipelaajat Janne Stenberg IK, Kari Kallio RKK 1, Arto Tuhkanen KKK 1, Roope Rask MLS 2, Juha Repo TSK ja Mika Stark PMK. Kaiken kaikkiaan n. 20 pelaajaa pääsi toisesta pelipäivästä jatkoon. Toisen pelipäivän päätöstahtumana oli Villa Haikoossa järjestetty Pelimiesilta laadukkaan illallisen ja yhteisen ajanvieton merkeissä.

Kolmantena pelipäivänä pelit taisteltiin sitten aina loppuun asti. Upeimmasta yllätyksestä vastasi erittäin mahtavan turnauksen pelannut Rovaniemen Kunnallisklubin ykkösjoukkueen Erkki Närä joka keräsi tililleen upeasti seitsemän voittoa ja niiden ansioista henkilökohtaisen kilpailun viidennen sijan. Hänen tieltään kaatui mm. seuraavia huippupelaajia kuin Jari Mahlio 60-20 ja toissavuoden mestari Vesa Vanninen aivan loppumetreillä tiukkojen loppuvaiheiden jälkeen 60-59.

Vuoden 1989 mestari Pohjanmiesten kerhon Mika Stark oli vakuuttavassa kunnossa edelleen, vaikkakin tie päättyi lopulta melko selkeään tappioon Imatran Kerhon Janne Stenbergille 19-60. Mika Stark oli lopulta koko turnauksen neljänneksi paras pelaaja.

Roope Rask edusti Mikkelin Liikemiesseuran kakkosjoukku-

etta ja pelasi kaisakentiltä tutun tehokkaan hyökkäysvoittoista peliään jälleen kerran ja nappasi upeasti pronssia.

Finaalissa kohtasivat Imatran Kerhon Janne Stenberg ja Kuopion Liikemiesseuran Arto Tuhkanen. Stenberg on ollut nyt kevään todella hienossa iskussa, koska hän on molemmissa pelaamissaan kaisan RG-kilpailuissa ollut finaalissa ja niin myös nyt YT-klubien SM-kilpailuissa. Peli alkoikin Stenbergin hallinnassa ja meinasi hetken näyttää siltä, että näin köhän edellisten RG-kisojen finaalitappiot kärsinyt Stenberg nappaisi tästä kilpailusta ykköspalkinnon. Toisin kuitenkin kävi sillä Arto Tuhkanen tuli vielä takaa tasoihin ja ohi menen menojaan ja vei Suomen mestaruuden nimiinsä. Arto Tuhkanen paransi siis viime vuoden finaalitappionsa nyt tämän vuoden osalta voitolla ja nappasi YT-klubi SM-kilpailusta nyt uransa toisen Suomenmestaruuden. Ensimmäinen tuli 18 vuotta sitten vuonna 1995. Vain 12 pelaajaa on ennestään pystynyt 58 vuotisella YT-klubien SM-historiassa voittamaan vähintään kaksi Suomenmestaruutta, mutta nyt Arto Tuhkasesta tuli tälle maratontaulukolle 13:sta pelaaja. Eniten mestaruuksia on Pohjanmiesten kerhon Eero Greusilla joka nappasi YT-klubien SM-kullan peräti viidesti vuosina 1970-77.

Vaikka Janne Stenbergin

oli tyytyminen SM-hopeaan niin hänen edustamansa klubi Imatran Kerho nappasi klubilleen historiallisen ensimmäisen Joukkue Suomenmestaruuden. Himmeämmät mitalit menivät Rovaniemen Kunnallisklubin ja Kuopion Liikemiesseuran ykkösjoukkueille.

YT-klubien SM-kilpailu oli jälleen menestys ja suurin kiitos siitä kaikille pelaajille ja Porvoon Porvarikerholle jotka järjestivät laadukkaan ja hienon tapahtuman. Ensi vuonna saman SM-kilpailun järjestää Mikkelin Liikemiesseura, mutta sitä ennen senioreiden kesken pelataan vielä ensi syksynä SM-kilpailut Tampereen Ammatti-klubin isännöimänä.

Joni Ahola

Klubin Solmio

■ ■ Klubilaisille on tilattu tyylikkäästi sinisiä silk-kisolmioita. Kuviona on Klubin ratastunnus. Hinta on 50 € koteloineen.

Solmioita saatavana klubimestareilta.

Vuoden 2013 Klubin toimikunnat

TALOUS- JA HALLINTOTOIMIKUNTA

*Jarmo Pekkala, pj
Jussi Koskinen, vpj
Erkki Anttila
Lauri Jouppi
Kari Karvonen
Juha Kojonen
Jussi Koskinen
Ari Larnemaa
Juhani Selinheimo*

** Ravintolajaosto*

*Heikki Tavela, pj
Ari Larnemaa
Miia Makkonen*

OHJELMATOIMIKUNTA

*Olli Alho, pj.
Leif Eklöf
Jukka Andersson
Kai Ekholm
Ari Huovinen
Aarno Kaila
Jari Karpakka
Henrik Lamberg
Jussi Papinniemi
Pekka Piispanen*

*Teemailtojen isännät:
Jorma Hämäläinen (ruoka ja viini)
Juhani Juntunen (terveys ja lääketiede)
Kim Jäämeri (ilmailu)
Ari Valjakka (talous)
Antti Lassila (ulkopolitiikka)
Marko Miinin (teknologia)
Jaakko Savisaari (sotilaspolitiikka)
Veikko Sonninen (kirjallisuus)
Risto Uoti (oikeuspolitiikka)
Jyrki Vesikansa (historia)*

KULTTUURITOIMIKUNTA

*Henrik Lamberg, pj
Aarno Cronvall
Seppo Hovi
Timo Kivi-Koskinen
Keijo Kulha
Kauko Lehti*

*Veikko Sonninen
Kari Storckovius
Ari V. Mentu
Antti Virkkunen*

VIESTINTÄTOIMIKUNTA

*Ari Huovinen, pj
Pekka Rapila
Leif Eklöf
Veikko Hannula
Elias Irola
Leif Nordin
Pentti Paalu
Nikolai Yliroto*

HARRASTUSTOIMIKUNTA

*Jussi Papinniemi, pj, Golf
Heikki Pitkänen, vpj.
Lauri Palojärvi, Matkailu
Ahto Alander, Biljardi
Juha Salin, Maanpuolustus
Pellervo Erkkilä, Skruuvi
Jorma Hämäläinen, Gastronomia
Pertti Mäkelä, bridge sen. jumpa
Ensio Mäntylä, Kalastus
Jussi Neste, Tennis
Heikki Pitkänen vpj, Sikariharastus
Kaj Sarpaneva, Veneily
Heikki Sarso, Keilailu
Atte Niittylä, Digikamera- ja luontokuvaus
Hannu Vaahtio, Ammunta, Metsästys ja Moottoripyöräily
Matti Kuula, Viron harrastus*

KLUBILEHDEN TOIMITUSKUNTA

*Leif Eklöf, päätoimittaja
Veikko Hannula, kuvatoimittaja
Antti Henttonen
Elias Irola
Yrjö Klippi, graafikko
Yrjö Larmola
Kauko Lehti
Leif Nordin
Weijo Pitkänen
Jaakko Savisaari
Kalevi Suortti
Janne Virkkunen*

Klubin kuva-arkisto

Klubin kuva-arkistossa on kaikkien Klubin jäsenten nähtävillä digitaalisia valokuvia vuosilta 2010, 2011, 2012 ja 2013 yhteensä yli 60 tapahtumakohtaisesti tallennettua kuvatiedostoa. Ne käsittävät kaikkiaan noin 550 kuvaa. Kuva-arkisto täydentyy koko ajan ohjelmatarjonnan edetessä. Tämän kirjoituksen tarkoitus on tehdä kuva-arkistoa tunnetuksi ja kertoa sen toimintaperiaatteista.

■ ■ Klubin laaja toiminta on Klubilehden, kokospöytäkirjojen, ohjelmien, historiikkien ym. kautta tullut pitkään kattavasti kirjallisessa muodossa dokumentoiduksi. Klubilla on kertynyt runsaasti myös kuvallista aineistoa, kun asian harrastajat ovat kuvanneet joko klubihuoneistossa taikka muualla pidettyjä tapahtumia. Kuvat olivat kuitenkin pitkään hajallaan eri palvelimilla ja yksityisillä koneilla eivätkä juurikaan klubilaisten saatavilla. Näistä lähtökohdista Klubilla syntynyt kuvakulttuuryörymä otti tehtäväkseen järjestellä, kuvata ja tallentaa kuvia helposti esille otettaviin ja katseltaviin albumeihin. Työryhmä on kerännyt ja järjestellee myös vanhempaa aineistoa, mikä aikanaan liitetään kuva-arkiston albumeihin. Työryhmä tuottaa yhteistyössä Klubilehden toimituksen kanssa kuvamateriaalia Klubilehteen ja tarvittaessa myös muihin Klubin

tarpeisiin. Kuvakulttuuryörymä on osa viestintätoimikunnan toimintamuotoja ja sitä kautta sen tekemisistä raportoidaan johtokuntaa tarvittaessa.

Kuvat tallennetaan Klubin sisäisille www-sivuille ja ne on siis tarkoitettu vain jäsenistön katseltaviksi. Tallentaminen sisäisille sivuille perustuu mm siihen, että kuvaaminen pääasiassa tapahtuu yksityisinä pidettävissä Klubin tilaisuuksissa eikä kuvaamiseen pyydetä nimenomaista kuvauslupaa. Kuvien järjestelmälliseen tallentamiseen ja julkaisemiseen muussa yhteydessä kuin Klubin julkaisuissa ei ole lupaa ilman kuvaajan ja kuvakulttuuryörymän nimenomaista suostumusta ja julkaiseminen edellyttää luonnollisesti aina myös kuvaajan nimen mainitsemista.

Kuvat tallennetaan kuvatiedostoittain kronologiseen järjestykseen ja varustetaan lyhyellä otsikolla. Kuva-arkisto on Klubin www-sivuilla ja sinne pääsee jäsenkortin tiedoilla, joita kone avaamisen yhteydessä tiedustelee. Tyypillisiä kuvatiedostoja ovat esim. veneretket, konserttitanssiaiset, Klubin teemaillat ym. Kuva-arkistoa kehitetään koko ajan paremmin vastaamaan klubilaisten toiveita.

Elias Iirola

SKRUUVISSA TAPAHTUU

Yt-klubien suomenmestaruus 2012 pelattiin Kuopiossa 22-23.9. Järjestäjänä toimi erinomaisella tavalla Kuopion Klubi.

■ ■ Koko klubi oli varattuna vain skruuvaajille, jolloin viiden pöydän pelit voitiin viedä läpi tyylikkäästi ja juohevasti. Ruokalistakin oli varta vasten tehty savon murteelle.

Meille tarjottiin muun muassa: Tosi tuhtia evästä: Tirri-paestia savolaesen talakunnan niskassa ja jottaen hyvvee makkeeta:jäätellöä ja luivotinta.

Tulokset:

Kari Bergholm, HSK
Jyrki Laukkanen, KK (Kuopion Klubi)

Pellervo Erkkilä, HSK
Samuli Remes, KK
Tapio Lahkela, HSK

Kuluvan vuoden SM-kilpailut järjestää Mikkelin Klubi 28-29.9.

TOROSKRUUVI 2012 pelattiin tradition mukaisesti omalla Klubillamme 30.10.

Täälläkin oli 20 pelaajaa, jolloin koko yläkellari oli käytössä.

Voitto näytti menevän Helsingin ulkopuolelle, kunnes

Kari Pylkkänen pelasti Klubin maineen ja parissa viimeisessä jaossa kiri voittoon.

Tulokset:

Kari Pylkkänen, HSK
Rainer Laurén, Haminan Skruuvikerho

Risto Saesmaa, KK
Kari Brgholm, HSK
Jyrki Laukkanen, KK

UUSI SKRUUVIOPAS on valmistunut klubiveli Kari Bergholmin toimittamana.

Eikä yhtään liian aikaisin, sillä edellisen oppaan uusittu painos valmistui vuonna 1944!

Kari on tehnyt todellisen suurtyön kokoamalla yhteen tämän hienon pelin säännöt niin, että aloittelijakin voi niiden avulla oppia pelaamaan.

SKRUUVIAKATEMIASSA käytetään näitä sääntöjä.

Akatemia kokoontuu viisi kertaa yläkellarin neuvotteluhuoneessa klo 18 – 21 seuraavasti: 25.3., 2.4., 8.4., 15.4., 22.4.

Ilmoittautumiset Klubimestareille tai tasaarni@gmail.com

KORKEAN PAIKAN LEIRI pidettiin 4 – 10. 2. Gardalla 13 pelaajan voimin Salo'n kaupungissa tutussa Antiche Rive Apartments-hotellissa.

Fantastiset olosuhteet: aurinkoa niin, että lämpötila päivällä saattoi nousta lähes +10 asteeseen. Paikallisille saattoi olla asusteista päätellen kyseessä sydäntalvi. Oli minkkiturkikikansalla ihmettelemistä, kun

kolme leiriläistämme: Arto, Jyrki ja Olli aamulenkkin päätteeksi tapasivat käydä uimassa Gardan noin +5-asteisessa vedessä. Rannikkovartiostokin kiinnostui asiasta ja lähetti eräänä aamuna partioveneen paikalle arvattavastikin valvomaan, ettei kukaan eteläinen ihminen osallistu moiseen jääkarhuleikkiin.

Klubiveli Kari Pylkkänen kirjoitti leiristä oheisen upean runomuotoisen selostuksen:

Tulokset:

Pellervo Erkkilä, HSK
Jaakko Karvonen, HSK
Arto Tolvanen, KK
Jyrki Laukkanen, KK
Kari Pylkkänen, HSK

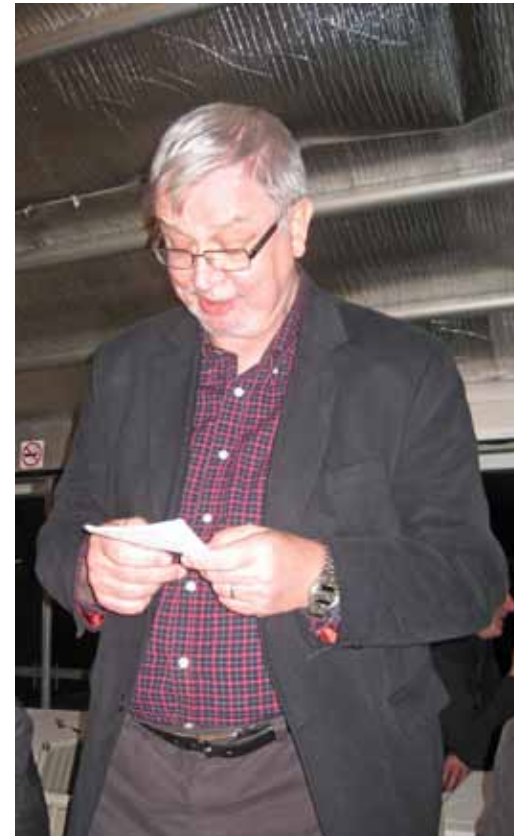
TALLINNASKRUUVI pelataan 26 – 28.4. jo neljännen kerran Vanhan kaupungin shakkikeskuksen kellariholviloissa.

Ilmoittautuneita on neljän pöydällisen verran.

Kolmen krenatöörin upea esitys. Juhani Gulin vauhdissa.

Gardan skruuvikronikka 2013

Skruuvikronikan ensiesitys. Lausujana Toroskruuvin voittaja Kari Pylkkänen.

Risto Hallmanin mielestä skruuvi on iloinen asia. Juhani Gulin etualalla on samaa mieltä.

Klubin skruuvarit teki taas sen, opiskeli skruuvia leireillen! Suuri oli urheilullinen palo, leiripaikkana jälleen Italian Salo.

Skruuvi ei koskaan aikaasi tuhlaa! Se on haasteiden ja luovuuden juhlaa. Skruuvi tarjoaa iloa ja oivallusta, Vaikka joskus myös tuskaa ja ahdistusta!

Pelaamme skruuvia juuri sen takia, että pelissä ei ole varmaa lakia: kun sääntöjä seuraat, kaikkiesi koitat, ei ole varmaa, että siltikään voitat.

Pelaaja oppii jo hyvin varhain, on korkeat kortit, vaan tulos ei parhain. Tässä onkin yksi pelin helmi, voi misäärin maalata vastustaja kelmi!

Ainut varma tieto, pelistä on sulla: skruuvissa täydelliseksi ei voi tulla. Silti joka peli opettaa aina uutta: skruuvi on jatkuvaa mahdollisuutta!

Peleissä vietimme myös lepohteken, ja teimme viininmaistajaisretken, Zenaton Amarone vei jalat alta heti koko skruuviporukalta!

Skruuvissa on oltava myös naurulle tilaa, liika totisuus skruuvinautinnon pilaa. Siksi Gardalla kukkivat nauru ja vitsit, sillä ne höystävät aina parhaat sitsit!

Kari Pylkkänen

120

VUOTTA

vuonna 2013

BILJARDIA

SUOMALAISILLA KLUBILLA

Kun Klubi vuonna 1893 muutti Heikinkadun huoneistosta Aleksanterinkatu 40:een oli uusissa tiloissa myös biljardihuone. Tästä voidaan katsoa myös Klubin biljardiharrastuksen alkaneen.

■ ■ Yrjönkadulle muuton jälkeen vuonna 1922 harrastus kehittyi ja tiloissa oli sittemmin kaksi pöytää.

Nykyiseen klubirakennukseen suunniteltiin oma biljardihuone ja vuodesta 1959 on päästy pelaamaan jo useammalla pöydällä. Alkuvaiheessa oli tiloissa kaksi kaisapöytää ja keilapöytää.

Myöhemmin toinen iso kaisapöytä muutettiin snookerpöydäksi, kunnes vuonna 1986 hankittiin Suomen ensimmäinen täysimittainen snookerpöytä. Keilapöytä korvattiin vuonna 2011 poolpöydällä, joka on pikkuhiljaa saanut pelaajien kiinnostuksen puolelleen. Onhan vuosien 2001 ja 2009 poolbiljardin maailmanmestari Mika Immonen Klubiveljemme.

Biljardiharrastus on Klubilla päivittäistä ja kuukausittaiset tasotuskilpailut sekä syksyn ja kevään mestaruuskilpailut keräävät Veljiä mitteleämään taitojaan. Jouluisin pelattava perinteinen kinkkukärri on myös säilyttänyt vankan suosionsa.

Vuosittain pelataan myös vierailuottelut Tampereen Kauppaseuraa ja Lappeenrannan Kerhoa vastaan. Tampereen

Kauppaseura ehti aloittaa biljardiharrastuksen jo muutama vuosi ennen Helsingin Suomalaisista Klubia ja Lappeenrannan Kerhoa vastaan on pelattu jo vuodesta 1950.

Biljardiharrastus johdatti myös osaltaan Helsingin Suomalaisen Klubin liittymään YT-Klubit yhteisöön, missä kaisa-

biljardin mestaruudesta on pelattu jo vuodesta 1956.

1980-luvulla Klubin biljarditapahtumia johtivat Mauno Saarela ja Karl-Heinz Henn. Vuodesta 1995 on biljardipäällikkönä toiminut Ahto Alander, joka on myös Suomen Biljardiliiton puheenjohtaja.

Veikko Hannula

Lähteet:

130 vuotta

Suomalaisen Klubin toimintaa,

Jouko Liusvaara 2006

Byströmistä Immoseen,

Suomen Biljardin Historia

1754-2002, Henry Grahn 2003

Arvoisat Klubin jäsenet,

Pitkän talven taittuessa kohti kevättä olemme valmiita vastaanottamaan kevätkauden herkut kuten parsan, vasikan ja korvasienet. Niitä vielä hetken odotellessa valmistaudumme tuttuihin kevään suuriin tilaisuuksiin kuten Vappuun ja Äitienpäivään.

Uusia tilaisuuksia

Toivomme Teidän viihtyvän Klubilla entistä enemmän, joten tuttujen tilaisuuksien lisäksi tarjolla on kaksi aivan uutta musiikkiaiheista tilaisuutta joista toivomme Teidän innostuvan.

Huhtikuussa 12. päivänä (pe) klo 19 järjestetään talven taittajaiseksi Klubin puhallinorkesterin kevät-tanssiaiset (avec). Luvassa uutta musiikkia, kukkamekkoja sekä iloista yhdessäoloa uusien makujen kera.

Toukokuussa 22. päivänä klo 19 Klubilla on musiikillinen illanvietto siihen liittyvän päivällisen merkeissä. Tilaisuudessa esiintyy Punavuoren kamarimusiikkiyhdistys Pukama. Luvassa on täysin uusi ja erilainen ilta Klubilla ja tähän tilaisuuteen voitte ottaa halutessanne naapuritkin mukaan (lisätietoja viereisellä sivulla).

Kaikista kevään tilaisuuksista kerromme lisää kotisivuillamme ja sieltä löytyy mm. ilmoittautumisohjeet.

Uudet klubiveljemme

Kannustamme Teitä uusia klubiveljiä – sekä harvoin Klubilla käyviä – osallistumaan rohkeasti yllä mainittuihin sekä muihin Klubin tilaisuuksiin. Se on oiva tapa päästä kokemaan ainutlaatuista ohjelmaa, nauttimaan kauden erikoisherkuja ja tutustumaan muihin klubiveljiin. Muistattehan, että Klubilla voitte järjestää omia asiakas-, perhe- sekä muita tilaisuuksianne ilman kabinettivuokria, helposti ja vaivattomasti.

Välitämme mielipiteistänne

Kevään aikana on tarkoitus toteuttaa klubiravintolan asiakastytyväisyysmittaus. Tavoitteenamme on selvittää tämänhetkinen tyytyväisyytenne ja saada hyviä vinkkejä tulevaisuuden suunnittelua varten. Kyselyn saadessanne toivomme pientä hetkeä ajastanne, jotta saisimme arvokasta tietoa.

Valoa ja iloa kevääseenne,

Miia ja Petri

sekä koko reipas henkilökunta

PUNAVUOREN KAMARIMUSIIKKI *yhdistys*

Antonio Vivaldin rakastetut Vuodenajat innoittavat kokit italialaisten makujen maailmaan. Maistuuko menussa kettujahti? Kylmä keitto helteellä virkisti jo Vivaldinkin päivinä!

Punavuoren Kamarimusiikkiyhdistys PuKama ja Klubiravintola ensimmäistä kertaa yhteistyössä!

22.5. klo 19

Tiksola Co.
Minna Pensola, viulu
Antti Tikkanen, viulu
Maija Linkola, viulu
Riitta-Liisa Ristiluoma, alttoviulu
Mikko Ivars, sello
Eero Ignatius, kontrabasso
Jarmo Julkunen, kitara ja luuttu

Tilaisuuden hinta on 60€ sisältäen ohjelman sekä 3 ruokalajin illallisen (ei juomia). Osallistujamäärä on rajallinen, joten maksathan ennakkomaksun 8.5. mennessä tilille FI34 5780 0720 4119 20 (PuKama/Sanna Nyyssölä). Viestikenttään nimi ja osallistujamäärä sekä sähköpostiosoite mahdollisia yhteydenottoja varten (esim. Virtanen 2 hlö, virtanen@virtanen.fi) Tilaisuus järjestetään Suomalaisella Klubilla, Kansakoulukuja 3 A, 5.krs. Lisätietoja: www.klubiravintola.fi

12.4. (pe) 19.00 KEVÄTKONSERTTITANSsiaiset klubilla

Klubin Puhallinorkesteri tarjoaa klubilaisille avec ja heidän ystävilleen ikimuistoisen keväisen illan. Konserttiosuudessa laulajatar *MARION MELNIK* ja pianotaiteilija *RISTO LAURIALA* ovat keväisellä tuulella.

Herkullisen ravintolamme loihtiman bufféen jälkeen *PUHALLINORKESTERI* kapellimestarina *PAUL JAAVAMO* yllätyssoisteineen tanssittaa musiikilla eri puolilta maailmaa keskiyöhön saakka. Illan juontaa Aarno Cronvall ja isäntänä toimii Timo Kivi-Koskinen.

Ilmoittautuminen tapahtuu maksamalla illalliskortti 50 €, joka sisältää ruuan ja musiikin Ravintola A'la Carhun tilille (5.4. mennessä)
FI45 8024 0710 0921 28
Viestikenttään: Konsertti.

Osanottajamäärä on rajoitettu tilojen mukaan.
Asu: keväinen
Baari aukeaa klo 18.00.

Lämpimästi tervetuloa
10-vuotias Suomalaisen Klubin Puhallinorkesteri

